No. 2584 Zaterdag 5 Augustus 1933 50ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.-- bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Tel. 47
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. J. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Geschiedenis van de Kerk.

JEZUS CHRISTUS.

In zijn leer sprak Hij voordurend van een geheimzinnig Rijk, het Rijk van den Hemel. Hiermede bedoelde Hij soms het rijk van God in de ziel, vaker de plechtige wederkomst in de laatste dagen, maar gewoonlijk een aardsch genootschap, een Kerk, zichtbaar, strijdbaar, en belast met de zending alle zielen in zich te vereenigen om ze naar den hemel te leiden. Als leiders van die Kerk stelt hij twaalf Apostelen aan, die nooit theologie gestudeerd hadden en die van Jezus prediking zoo bedroefd weinig begrepen hadden dat hun Meester zelf er soms wanhopig van schijnt te worden. Hoofd van die apostelen wordt Simon, di Petrus genoemd wordt, een visscher. Als Chistus een gewoon mensch was, had Hij geen slechter keuze kunnen doen. De hartstochtelijkste, wankelbaarste, wispelturigste onder de apostelen, de man die zich door zijn sentiment liet leiden, kreeg deze wonderbare woorden te hooren: „Gij zijt Steenrots (beeld van onwrikbaarheid en onwankelbaarheid) en op deze steenrots zal ik mijn Kerk bouwen".

Het is bijna jammer dat de evangelisten zulke vreeselijk zakelijke verslaggevers zijn. Er is er geen een bij die bescheven heeft welk gezicht Simon, Bar Jona .... en de andere apostelen! getrokken hebben bij het hooren van deze woorden!!

Intusschen zijn er negentienhonderd jaren voorbijgegaan en de Rots staat er nog, en de kerk die erop gebouwd is, ook! Deze twaalf apostelen nu kregen voor zich en hun opvolgers, tot aan het einde der tijden, de drievoudige macht om te onderwijzen, te besturen en heilig te maken. Dit ge- [illegible] genoorzaam[illegible] zouden het wezen vormen van de Kerk.

Het is zonder meer duidelijk dat J. C. zich een autoriteit aanmatigt en zich een zending toeschrijft, die niet gewoon menschelijk zijn. Heeft Hij ook geloofsbrieven overgelegd, die Zijn woorden en daden rechtvaardigen konden? Vóor Christus getuigden de verhevenheid van Zijn leer, de onvergelijkelijke heiligheid van zijn leven, het feit dat oude profetieën in Hem vervuld werden, een groot aantal schitterende wonderen en de profetieën die Hij zelf gedaan heeft en die later uitgekomen zijn.

Deze geschiedenis van J. C. en het verhaal van de stichting van Zijn Kerk, is ons met zekerheid bekend uit de standvastige overlevering van bijna tweeduizend jaar en uit geschreven verhalen die opklimmen tot den tijd der apostelen in hun eerste leerlingen. De geschiedenis van de Kerk dus, waarvan we zullen trachten een schets te geven, berust niet op twijfelachtige bronnen, noch op fantastische verzinselen der eerste Christenen. Deze geschiedenis, zooals alle geschiedenis, bestaat uit een reeks behoorlijk geconstateerde en loyaal verklaarde feiten, die volgens waarheid zijn weergegeven.

N. B. 1. Het geboortejaar van J. C. is niet met zekerheid bekend. Uitgaande van de gezamenlijke gegevens van de gewijde en de profane geschiedenis, schijnt het wel zeker te zijn dat J. C. gestorven is op den vijftienden Nisan van het jaar acht en twintig. Wetende dat Hij op drie en dertig jarigen leeftijd gestorven is, valt Zijn geboorte dus zoo goed als zeker in December 748 na de stichting van Rome.

Dionysius de kleine, waaraan wij de gangbare christelijke tijdrekening danken, is door enkele kleine fouten in zijn berekening tot de conclusie gekomen, dat J. C. geboren is in 753 na de stichting van Rome. Het is namelijk zeer waarschijnlijk dat Zijn geboorte plaats had een jaar en eenige maanden vóór den dood van Herodes. Deze nu stierf in het jaar 750 der Romeinsche jaartelling.

De gezochte datum valt dus waarschijnlijk op 25 Dec. 748. Het zal dus geweest zijn in de eerste maanden van 779, dat Jezns, die toen dertig jaar oud was, gedoopt werd in den Jordaan.

N. B. 2. Het geschiedkundig bestaan van Jezus wordt lang niet alleen door de evangeliën, bewezen. Ook profane schrijvers maken er herhaaldelijk gewag van.

De Joodsche geschiedschrijver Flavius Josephus zegt:

„Omstreeks deze tijd leefde Jezus, een mensch vol wijsheid, als men hem tenminste een mensch mag noemen. Hij verrichtte namelijk ongeloofelijke dingen en was de leeraar der menschen, die graag de waarheid aannamen; hij trok vele Joden, maar ook heidenen tot zich. Deze was de Christus. En toen Pilatus hem op aanstoken van de invloedrijksten der onzen tot den kruisdood veroordeeld had, lieten zij, die hem in het begin hadden liefgehad, hem toch niet in de steek. Hij verscheen hen namelijk op den derden dag weer levend, zooals de profeten dit en nog duizende andere wonderlijke dingen over hem voorspeld hadden. Tot nu toe echter heeft het zoogenaamde geslacht der Christenen niet opgehouden te bestaan."

Tacitus, een Romeinsch geschiedschrijver, bericht over Christus en de christenvervolging onder Nero het volgende:

„Om aan dit gerucht een einde te maken, schoof Nero de schuld van den brand op de zoogenaamde christenen die door het volk om hun goddelooze levenswijze gehaat werden en vervolgde hen met de uitgezochtste straffen. De uitvinder van deze naam, was onder de regeering van Tiberius door den landvoogd Pontius Pilatus terechtgesteld." Tacitus noemt de christenen goddeloos, omdat zij de Romeinsche goden weigerden te aanbidden.

Suetonius weet nog te berichten over de vervolgingen onder Nero: „Vele strenge maatregelen en beperkingen werden onder hem getroffen alsook nieuwe instellingen tot stand gebracht. Aan de uitgaven werd een zekere grens en een doel gesteld. De Christenen, een menschengeslacht dat een [illegible] christendom is de ondergang van het heidendom geweest. De heidenen begrepen spoedig, dat het Christendom diametraal tegenover het heidendom stond. Plinius de Jongere klaagt er al over in een brief aan Trajanus, dat de tempels leegstonden, de godsdienstige feesten niet meer gevierd werden, dat er geen verkoop was van offerdieren. Het aantal christenen was toen dus reeds (in het jaar 111) zeer groot.

Om den godsdienst hunner vaderen te redden begonnen de Romeinen nu een uitdelgingsoorlog tegen al wat christen was. Had Christus het zelf niet voorspeld: „het uur komt, dat allen die u het leven benemen, zullen meenen een godsdienstige daad te verrichten."

... En die Kerk, wier geschiedenis we nu gaan beschrijven, staat er nog en bloeit!

Henri van Hofstede.

James Ramsay Mac Donald.

gesprekken in Lossiemouth.

door:

KEES VAN HOEK.

(Interview voor de A. d. C.)

Ik stond aan het begin van een straat in Lossiemouth. Achter mij lagen de liefrijke, veelkleurige velden en heuvels van Morayshire, de wijdsche zilveren Firth of Moray begrensde in de verte de horizon. Zoo stil was het in dit kleine Noord-Schotsche plaatsje dat men hier zelfs de zachte melodie der branding, het eeuwige spel van eb en vloed kon beluisteren. Toch was het niet het landschap dat mij boeide. Vlak voor mij strekten zich kleine huisjes en armelijke hutjes uit, half vergane afrasteringen, een niet meer gebruikt kerkgebouw waarvan alle ruiten gebroken waren, overal scharrelden kippen rond.

In deze straat was mij het huis van Mr. Ramsay MacDonald aangewezen, het eenigste huis dat zich op twee verdiepingen beroepen kon. Als in een film flitsen mij herinneringen door den geest der residenties waar ik met andere grooten der aarde had mogen spreken: de moderne Rijkskanselarij der Wilhelmstrasse waar toen nog Dr. Bruening regeerde, de torende burcht der Magyaren waar Graaf Apponyi mij in Boedapest ontving, de vorstelijke salon van Kardinaal Staatssecretaris Pacelli in het Vaticaansch Paleis, de verfijnde residentie van Charles Evans Hughes in Washington.

Doch ik had zestien uren van Londen naar het Noorden te reizen om een visioen werkelijkheid te zien worden: niets anders dan een verlaten straat, een vriendelijke zon die de daken der lage huisjes in gloed zette, en van de waschlijnen guirlandes tooverde. Een vrouw zat tegen een muur gehurkt kousen te stoppen, haar kleine jongen schilderde met een vies nat vingertje het opschrift „The Hillocks" op het poortje hunner buren nog eens over.

Die buur was niemand anders dan de Right Honourable James Ramsay MacDonald. Al zijn titels en onderscheidingen vallen weg bij de resonance dier groote post welke hij bezet onder de persoonlijke vriendschap van zijn vorst, het vertrouwen van zijn landgenooten en de bewondering der wereld: Minister President van Groot-Brittanie.

Meer dan een staatsman is van eenvoudigste huize opgeklommen tot de grootste hoogten. Hij is wellicht de eenigste die nimmer geheel de banden verbrak welke hem binden aan de nederigste lagen van het volk dat hij kwam te bestureu. Er staat geen schildwacht in deze straat, zelfs geen veldwachter patrouilleert hier, zijn bescherming ligt besloten in de vereering van het geboortedorp, waar hij steeds zijn weinige en korte vacantiedagen doorbrengt. De keien zijn hard en ongelijk, doch ambassadeurs eu generaals en staatssecretarissen hebben er hun limousines voelen schokken. Een telefoon draad valt als uit den blauwen hemel in deze straat neer, recht op dat eene huis af, eenigste aanwijzing dat hier een man woont in wiens handen zulk een part van 's werelds lotsbestemming rust.

* * *

De portiek van het huis ligt van de [illegible] het uitzicht naar zee en heuvels. De zitkamer is licht en zonnig, de boeken in de boekenkasten langs de muur zijn de goedkoope uitgaven van een man die zijn huisbibliotheek spaarzaam opbouwen kon. Aan de wanden hangen zorgvuldig ingelijste prenten, ze stellen de ruines voor der Kathedraal van het nabije Elgin, eens, vóór Knox reformatie haar verwoestte. wijd en zijd vermaard als de „Lantaarn van het Noorden."

Een diepe doch melodieuze stem — met dat aantrekkelijke „spinnende" Schotsch accent — breekt plotseling achter mij de stilte, Het is de Premier die opmerkt: „Deze prenten moeten U interesseeren, ze zijn door een Hollandsche officier, met Karel II overgekomen, vervaardigd." En hoogst onlogish had ik gerepliceerd: Kent U Holland, Mr. Prime Minister?

Met een twinkel in het oog die op een komende verrassing duidt, antwoordt Mr. Ramsay Mac Donald: „Ik heb eens een voettocht door Holland gemaakt, en dat lang voordat de wanderlust in de mode kwam".

Zijn sterke breede hand, een gouden trouwring aan linker ringvinger en pink, zoekt in de boekenkast naar zijn gebundelde reisbrieven „Wanderings and Excursions". En hij vertelt: „Ik heb heel Holland doorgewandeld, die schilderachtige doode stadjes, die sterke vitaliteit welke de polsslag is van Uw hoofdstad." Even een stilte, dan: „Ik ontmoette Troelstra daar, he was a very fine man ..." Kan eenige herinnering een sterker licht werpen op het karakter van Mac Donald dan dit ongevraagde tribuut aan den grooten, diep menschelijken leider van het Hollandsche socialisme, die alles offerde om een gedachte voor te staan, toen nog onder ridicule begraven? „Een andere man van Hollandschen bloede die mijn vriend werd was Generaal Botha, steeds als hij in Londen was kwam hij naar mijn huis om met mijn kinderen te spelen."

Een koerier was aangekomen, de premier opende de tasch met zijn sleutel en bekeek de gezegelde couverts die hij op zijn schrijftafel liet plaatsen. Ik dacht aan de gelukkige coincidentie dat in deze tijden, waarop internationale moeilijkheden zoo sterk de nationale beheerschen, de huidige leider der Britsche politiek de meest bereisde van al zijn voorgangers is. Bezocht hij niet practisch alle Europeesche landen, het Nabije en Verre Oosten, Indie, Zuid-Afrika, de Vereenigde Staten, Egypte, zelfs Honolulu.

„Ik heb altijd van wandelen gehouden," peinst de premier turend naar verten ver buiten de zee en de heuvels. „Wanderlust is de kostelijkste al onzer zorgelijke menschelijke smaken, het redt onze geest van verloren te gaan. En ofschoon ik 66 ben, kan ik nog met alle gemak een 30-mijls tocht ondernemen." Ik sla hem nauwkeurig gade terwijl hij zich in zijn fauteuil gemakkelijk maakt.

Hij is de typische gezonde mensch in het gezonde lichaam. Er staan zorgen te lezen in zijn sterke trekken, doch zijn kop staat vierkant op robuste schouders. In zijn grijs sportjacket met knickerbocker korte broek, licht blauwe kousen en bruine kleine schoenen ziet hij er als landedelman heel wat vlotter uit dan in de officieele gekleede jas. Donkere oogen en gebruinde wangen, een dichte massa zilver zijachtig haar, is hij van top tot teen een decoratieve figuur.

U gelooft in de waarde der diplomatie-de-présence?, had ik gevraagd. „Met heel mijn hart," kwam het vlugge antwoord. „Zekere kritiek daarover deert mij in het geheel niet. Als ik de Europeesche hoofdsteden niet bezocht had, zouden dezelfde criticasters mij het thuisblijven verweten hebben. Ik heb altijd in de politiek van het persoonlijke contact geloofd. U merkt op dat ik daarmede begonnen zou zijn? Dat is wel mogelijk, doch men heeft zich gehaast mij te volgen: Bruening, Briand, Chamberlain, Dollfuss! Natuurlijk zijn de gewone diplomatieke kanalen onontbeerlijk voor het routine werk. Doch ge kunt me gelooven dat in menig crisismoment de zaak verloren zou zijn geweest zonder een gesprek onder vier oogen!"

Hier onderbrak ons de telefoon, het Foreign Office belde op. En met Londen plotseling zoo voor het voetlicht konden we niet nalaten nog wat over politiek door te praten. Ik raak het [illegible] uit elkaar gaan. Dat laatste brengt het oorlogsgevaar nader. Doch dit beteekent niet dat we de kleine staten weg willen drukken. Het allerlaatste wat Engeland wenscht is wel de invloed der kleinere mogendheden — een der weinige zonnestralen in de bewolkte na-oorloogsche toestand — te zien verminderen. De eenigste vrees daarvoor ligt in zekere kleine mogendheden, die den naam der vrijheid ijde gebruikend, oorlogscondities wenschen te handhaven."

— Hoe kan men over oorlogsgevaar in een bankroete wereld spreken? had ik geprovoceerd.

„Oorlogen breken uit gedreven door andere dan finantieele berekeningen, en de geschiedenis bewijst ons dat dikwijls de slechtste elementen in een land van de wervelwind eener oorlogspaniek gebruik maken. Een nieuwe oorlog zou zeer kort doch uiterst fel kunnen zijn. Alle oorlogen eindigen met drukkende schulden en vernielde idealen. En in den regel met een vrede welke slechts een wapenstilstand is die tijd geeft om nieuw oorlogszaad te strooien. Daartegen kunnen de kleine landen optreden, zij kunnen thans de groote dwingen naar hun argumenten te luisteren. Ik reken op hun hulp voor de Economische en Monetaire Conferentie. Die moet slagen. Het is geen kwestie van stemmen dit maal, doch van argumentatie. Mijn vast geloof is dat alleen internationale samenwerking voorspoed kan terugvoeren. Ik kan mij het heerschende pessimisme voorstellen, de nood der wereld is zoo groot. Het land dat de dwingende noodzaak van solidariteit en collaboratie zou willen ontloopen, zou een te groote verantwoordelijkheid op zich laden. Men tracht thans in Geneve de seggratie van den aanvuller te bewerkstellingen, economische agressie zal evenzeer veroordeeld staan voor het forum der wereld te Londen."

* * *

Ik was de straat uitgewandeld naar waar de spoorlijn dwars door de marktplaats snijdt. Wat kon dat de bouwers schelen! Lossiemouth was destijds slechts een klein visschersdorp, pas de laatste jaren groeide het tot 4000 zielen, met een golf club en hotels.

Eenige honderden passen van zijn tegenwoordig huis staat de woning waar de premier geboren is. Zoo nauw in een hoekje tegen de muur welke de spoorbaan beschermt dat het schokken van de wagens over de dwarsleggers zijn wieg wel moet geschud hebben. De huidige bewoner vond mijn nieuwsgierigheid niets buitengewoons. Tal van touristen, Amerikanen vooral, maken een omweg van de nabije Hooglanden om de geboorteplaats van den Eersten Minister te zien. Ik ontmoet een collega hier. Ze is 80 jaar en was de eerste die James Ramsay MacDonald „interviewde", een jong meisje toen dat de baby van slechts enkele uren oud in haar armen mocht houden. „'t Was een lekkere dikke jongen", vertelt ze me, „met veel heel donker haar". Dat is hem altijd bijgebleven, want het duidt op de Keltische afstamming in vele Highlanders.

Van hieruit ging Jimmie later naar school. Zelf prijst hij het meest den „Dominie" die een kweekeling-onderwijzer van hem maakte. Toen in latere jaren de oude domine langzaam aan negvegeteerde placht de jonge Mac Donald tijdens zijn vacantie dikwijls uren aan zijn bed te zitten, om hem voor te lezen. Doch zijn schoolvrienden, ik sprak er een in een lage manufacturen winkel, reiken de eerepalm aan zijn moeder. „She was a fine wyfie" zeggen deze Schotten en het blijkt dat huiswerk altijd voor ging, slechts op Zaterdagmiddagen en in de vacanties hielp Jimmie met aardappel rooien. Een der oude vrienden duwde zijn vereerd gezicht onder het mijne: „Ziet U dat lidteeken? Dat is een steen die Jimmie gooide, en hij was geen lafaard want hij deed het vlak voor ons huis, omdat ik hem uitgescholden had".

Het is fascineerend met deze dorpelingen te praten. Hun kleeding is eenvoudig, doch er is niets goedkoops in de snit van hun hart. Daarin hebben ze al die kleine herinneringen bewaard van den jongen MacDonald die altijd hun vriend bleef, zelfs nadat hij tot de hoogste toppen geklommen was. In het kleine huisje van een oude visscher bracht de Premier zijn gasten, hier wond hij eens de wol van oude sokken op, waar dan bedspreien van gemaakt werden en als belooning mochten de jongens dan een visch in de schoorsteen rooken. Jimmie ging naar Londen, hij adresseerde enveloppen voor 12½ shilling per week. Zoo begon zijn carrière. In Lossiemouth was hij eerst radicaal-liberaal geweest. Keir Hardie zette hem voor het socialisme in vlam, doch bekende de Prime Minister, ik heb mijn socialisme nooit gevoeld als straffe economische formules, het was meer gegrondvest op de gedichten van Burns dan op de dogma's van Marx."

Ergens viel mij een oud-notulen boekje in handen. Precies een halve eeuw geleden richtten de jongens van het dorp de „Lossiemouth Union Jack Field Club" op en de jonge MacDonald was natuurlijk de Voorzitter. Het reglement is opgesteld in zijn handschrift en bepaalde, in artikel VII, „dat diens gezag steeds erkend worde." Een der leden stelde voor, dat de statuten naar believen konden veranderd worden, doch van zulk bolsjewisme wilde de Voorzitter niet weten, het werd gedecideerd doorgeschrapt. De curieuze coincidentie wil het dat de president eener Wereldconferentie in een Geologisch Museum, vijftig jaar geleden zijn eerste presidium begon met een lezing zooals het oude boekje naief getuigt: „over de geologische aspecten van ons district vóór de dagen van Adam en Eva."

* * *

Gedurende den laatsten dag van hun Pinkstervacantie mocht ik het huishouden der MacDonalds medemaken in de keukenkamer van „The Hillocks" - Sir John Lavery, de beroemde Academicien die er uitziet als een decoratief vriendelijk karakter uit de Pickwick Papers, legde de laatste hand aan een interieur dat mijn Hollandsch hart in lichte laaie zette. Op de schoorsteenmantel stond zacht blauw porcelein. rond de open haard lag allerlei koperwerk in de mooiste kleurschakeeringen van oud goud tot vuurrood. Miss Isabel, de oudste dochter en trouwe medegezellin van haar vader, zat te breien op een keukenbank, Jeanie de oude meid besprak het menu van den avond met haar. Aan de andere kant van de haard las de Premier zijn post. In een hoek stond een rekje met Bijbels en religieuse boeken, want de MacDonalds slaan hun Zondagsgang naar de Presbyteriaansche „Kirk" niet gauw over.

Ik moest voorzichtig in mijn conversatie zijn. Een te directe vraag deed mijn gastheer zich omdraaien tot groote ergernis van de schilderenden meester. Hoe lang zal de Nationale Regeering het bolwerken?' had ik gevraagd. „Ze heeft nog drie jaren voor den boeg en zal die gemakkelijk kunnen halen", meende de Premie. „Ik heb nimmer een kabinet gekend dat zoo harmonieus in team spirit te zamen arbeidt. Wij hebben, te-

der van ons, te geven en te nemen, doch we trekken één lijn. Doch de geschillen in vroegere kabinetten, de rivaliteiten van vorige kabinetten, die kennen wij niet. Ons team zal het keurig uithouden, het eenigste gevaar dreigt ons in het physiek uithoudingsvermogen van individueele ministers, overstelpt als we zijn met werk. (Dien vacantiedag had de premier met staatsdocumenten van 7 tot 2 aan zijn schrijftafel gezeten!)

De conversatie liep voort, telkens als hij kan ontziet Mr. MacDonald zijn oogen, speelt dan met zijn zwart hoornen bril. Miss Ishbel voorkomt zijn geringste wenschen, beloont met een vriendelijke lach van haar mooie witte tanden elke goal in de universeele plagerij welke de even geestige als bekoorlijke Lady Lavery aan den gang heeft gemaakt. Later in den avond teekende ik nog dit gulden woord op, einde van een betoog vol gepassioneerde ernst: „Er is geen vraagstuk zoo groot dat het niet kan opgelost worden. Doch de jongere generatie wordt misleid door ongeduld en oppervlakkigheid. Er zijn meer machinerieen, instrumenten tot conciliatie dan er ooit te voren bestonden. De nieuwe generatie heeft elke kans daar volop gebruik van te maken, het kan slechts tot verbetering dezer toestanden leiden."

In Lossiemouth onderging ik een visioen. Dit was de triomf der democratie. Ieder denkend mensch heeft respect voor dien staatsman van internationale allure, die thans aan het hoofd staat der Britsche regeering Hij is een groot premier in een groote rij van premiers. Doch wie de echte Ramsay MacDonald mocht ontmoeten, in de charmante eenvoud van zijn home, wie hem gadesloeg in al zijn hartelijke eenvoud, die bewaart bovenal in zijn hart den diepen indruk van een intens beminnelijk mensch, van een waren, goeden, grooten mensch van een Man.

Juli 1933.

Suriname.

De Dietse Spelers.

Als een voorbereiding op de komst der Dietse Spelers alhier, laten we 2 recensies volgen over 2 van hunne opvoeringen: ze zijn genomen uit „De Surinamer."

Openingsvoorstelling van de Dietse Spelers.

Een huwelijk uit den tijd van Lodewijk XV.

Dumas als schrijver over de époque Louis XV, le Bien-Aimé...

Voor meer dan één groep niet ingewijden worden bij deze combinatie verwachtingen geboren, waarin associaties verwerkt zijn met de namen Louise de Mailly, Madame de Pompadour, Madame Dubarry...

Om het maar ineens te zeggen: Wie zich van die associaties te veel voorstelt, komt noodzakelijk bedrogen uit, want in den achtergrond moge er iets schemeren als een marriage à trois, de ontwikkeling is decent genoeg om het argelooze kostschoolmeisje, dat zonder overgang en geleidelijkheid Madame la Comtesse is geworden, ongerept te laten. Ondanks den charmanten, op den duur vervelenden Chevalier de Valos, die juist het sterkst is in zijn succes, te blijven boven het peil van den lovelace.

Er is werkelijk niet te veel gezegd door Willem van der Veer, die vóór de opvoering een welkomstwoord richtte tot de zaal, waarin hij er onder meer zijn vreugde over uitsprak geslaagd te zijn in zijn poging om ons Eduard Verkade, Nederland's grootsten karakterspeler en regisseur te brengen.

De uitbeelding van den Comte de Candale door Verkade was van zulk een vlotheid, dat men eigenlijk tooneelspelen zoo heelemaal geen moeilijke kunst ging vinden. Rustig en tot in onderdeelen doorleefd deed deze vertolking meermalen vergeten, dat het slechts enkel spel was. Bondiger en vollediger gelooven wij het op het oogenblik niet te kunnen zeggen.

En om maar dadelijk zijn tegenspeler, den Chevalier (Frits van Dongen) te noemen, den charmanten kwast, dien men met den besten wil van de wereld geen kwast kan vinden zoo palmt hij in; den vreeselijk correcten schurk, dien men voor geen geld een schurk zou willen noemen...

En dan tusschenbeiden in de bekoorlijke Comtesse (Hella van Hasselt) groen, onervaren half kind, zoo uit het klooster (d.w.z. pensionaat) in een mondaine omgeving gestapt, tot overmaat van ramp totaal verkeerd — en dat wel zoo grondig mogelijk — ingelicht door een tante uit de generatie, die onder den vijftienden Lodewijk voor beschimmeld doorging. Van schuchter, argeloos kind ontwikkelt zij zich, dank haar diepste innerlijk als vrouw, tegelijk kostelijk en deskundig op de hoogte gebracht door Marton (Eline IJzerman). tot de zegevierende echtgenoote, aan wie het zoo waar gelukt den Comte aan zichzelf te openbaren als een anderen kerel dan hij zelf dacht te zijn.

Den eersten stoot tot dit laatste gaf in een prachtig gespeelde scene de Generaal, (Willem van der Veer), wien zijn rol als aangemeten stond Dat was „alle donders!" weer juist zooals het na verleden jaar van hem was verwacht: Bulderbast, met een stem als een onweer, maar verdraaid gevoelig van binnen. En ten slotte tegen heusch niet veel bestand in zijn eigenlijk zeer ontvankelijk gemoed.

Een buitengewoon goed getroffen duet boden telkens weer Jasmin (Adriaan van Hees) en Marton (Eline IJzerman), die bij het menuet in de eerste scene opzwamen, alsof ze Monsieur le Comt en Madame la Comtesse waren, in plaats van hoogstderzelver vrijpostige bedienden.

De Gardeluitenant.

Ethische waarden moet men bij Molnar niet zoeken. Dat is ons reeds overtuigend gedemonstreerd in De Duivel, waarmede hij hier werd geïntroduceerd door Anton Verheyen. Men mag reeds voldaan zijn, wanneer hij ze niet beduimelt met zijn cynisme, dat wel in veler levenspractijk worteld, maar toch alles behalve beslissend kan het eten voor onze normen.

Verkade's groote verdienste is, dat hij erin slaagde ons door zijn virtuose regie en overompelend eigen spel zooal niet te verzoenen met Molnar, dan toch hem te doen slikken, althans en voorloopig in De Gardeluitenant.

Vooral het knap gespeelde derde bedrijf voltooit het reddingswerk, dat aanvankelijk wel hachelijk lijkt.

Marieke van Tooren als de temperamentvolle echtgenoote — mooie verbloeming voor iemand die niet tegen gewaagde situaties opziet! — volgt voldoende de hoofdfiguur om de redding tot een feit te maken. Haar gevat samenspel met Verkade was van een kracht, zooals we weinig of nooit zullen genieten in Suriname.

Péronne Hosang gaf een kostelijke mama, die je net precies meeneemt naar een keizerlijken schouwburg, om te blozen tot in den wortel van je haren en je dood te geneeren, zoo kleinburgerlijk gaat ze tekeer, ondanks haar citaten uit Goethe, die naar braadmargarine rieken.

Adri van Hees gaf een goede teekening van zijn rol, maar met den besten wil begrijpen wij maar niet hoe het vrouwje hem zoo nadrukkelijk en herhaaldelijk een ouden gek kon noemen. Hij zag er uit om er nog geen veiligheidsscheermes aan kwijt te raken.

Daarentegen gaf Heila van Hasselt in elk opzicht een uilskuiken van een aan de deur luisterend daghitje, dat zelfs nog vlechten had om er aan te doen trekken als ze werd betrapt.

Willem van der Veer was de gehaaide, innemende kwitantieloper, die rekeningen zoo zwierig wist aan te bieden dat hij er waarachtig nog een [illegible] ling op kreeg ofschoon het bagatelletje van zooveel honderd kroon welhaast dreigde te verjaren.

De samenvatting kan dan ook luiden: een zeer knap gebouwd geheel, dat ..... tenslotte een beter stuk waard was. Want als stuk was deze heele Molnar toch weinig meer dan een geraffineerde toepassing van kennis, betreffende hetgeen men tegenwoordig graag heeft.

De Dumas van Maandagavond mocht dan uit de oude doos zijn, goed gerekend zat er meer aan dan aan dezen Molnar, die zonder het bizonder goede spel hopeloos tegen de vlakte zou zijn beland.

De opgetogenheid van het publiek betrof dan ook het tempo, het tempo, en andermaal het tempo.

Er werden veel bloemen aangeboden."

Daarna zegt „De Surinamer" het volgende waarmede wij volkomen weder instemmen en wat wij dan ook met aandrang onder de aandacht brengen van onze lezers.

De kosten.

Bezoekers van de openingsvoorstelling van De Dietse Spelers zullen het zelf hebben gehoord en gezien. Voor wie niet op de voorstelling aanwezig waren, zij hier vermeld, dat het gezelschap ditmaal eigen décors en costumes en zelfs meubels heeft meegebracht, zoodat het uiterlijk buitengewoon verzorgd is.

Het spreekt vanzelf, dat hiermede hooge kosten gepaard gaan, zoodat — wat den geldelijken kant van de zaak betreft — op medewerking in ruime mate wordt gerekend.

Bekend mag worden verondersteld, dat winst niet beoogd wordt. Als de kosten gedekt worden, achten De Dietse Spelers hun streven reeds beloond.

Zonder ruime medewerking zullen echter de kosten, die zeer hoog zijn, niet vergoed worden, hetgeen om verscheidene redenen moet worden voorkomen.

Het lezend publiek behoort tot de goede verstaanders die aan halve woorden genoeg hebben.

Het vereischte halve woord zij hierbij aangeboden.

Rond de nieuwe bioscoop-keur.

Na al wat er reeds geschreven en gesproken is over onze Cine hier in Curaçao moet het toch wel 'n vreemde indruk maken dat slechts één lid van de K. R. het *woord* opnam, en de overigen zwegen in alle talen.

„Over deze uiterst belangrijke keur heeft niemand behalve de Heer Sprockel iets gezegd, er was zelfs geen schijn van discussie of iets dergelijks" schrijft Amigoe van j.l. Zaterdag.

Mij dunkt dat hier alle verdere commentaar overbodig is en er weer voor de zooveelste maal bewezen is dat onze „vroede mannen" zich niet heel erg moei maken over menig volksbelang. Wat toch is noodiger dan dat ons volk geholpen wordt en beschermd tegen alle immoreele invasies uit het buitenland!! 't Is hier toch al erg genoeg dat we waarlijk zulke slechte import kunnen missen, missen als kiespijn.

En toch.... slechts één lid sprak en de rest zweeg als moffen.

Onnoodig er bij te voegen dat wij dat ééne woord des te meer appreciëeren en den Heer Sprockel gaarne onze hulde aanbieden voor den durf in deze — of is het woord „durf" soms te sterk?—

Door de aanneming van deze keur is het bioscoopgevaar niet bezworen." aldus de Heer Sprockel.

Als dat zoo is,— niemand der Heeren sprak het tegen — dan vragen wij heel nuchter, maar waartoe dient die keur dan?

'n Wet die niet tot zijn doel leidt is 'n onding, 'n paskwil, 'n wasse neus.

Zoodat wij après tout wat zijn beetgenomen vooral de niet-nadenkers, want zulke zullen zich beroepen op de keur — die geen voldoende keur is.

Het publiek zij dus gewaarschuwd. Eigenlijk is er in zake bioscoop-keur nog niets of bijna niets tot stand gebracht.

Een keur die niet het bioscoop-gevaar bezweert is zooiets als 'n sleutel, die niet deugt, 'n schoen die niet past. En daar zitten we nu mee te kijken.

Arm Curaçao!

Zoo iets is ook 'n wantoestand als is 't dan ook 'n andere dan de wantoestand waarover de laatste tijd ook al geschreven is, zoowel pro als contra.

Maar.... om *die* wantoestand tegen te gaan schijnt er iedere wet te ontbreken.

'k Moet zeggen hier op Curaçao schitteren we heusch niet uit in wettenkennis en wetten-maken. Of wel er is heelemaal *geen* wet of een die niet deugt.

Het volgend jaar vieren we het derde eeuwfeest van Curaçao's afhankelijkheid van Nederland.

Wat Nederland voor Curaçao in die eeuwen gedaan heeft is enorm veel; Nederland zegt men wel eens is het volk dat het best weet te koloniseeren. Gaarne geef ik dat toe, maar op punt van sociale wetgeving staan wij nog in het jaar 1933 niet veel verder dan eenige graden boven nul, althans hier in Curaçao. [illegible]

Ed. M.

Curaçaosche folklore.

Wij zijn erg vriendelijk voor vreemdelingen en we hebben ze ook erg graag, maar nog liever hebben we misschien touristen, die bezorgen ons ten minste cash.

En ze mogen ons allemaal bekijken zooals wij leven op straat maar wij, evenmin als ieder ander, kunnen er niets aan doen dat ééndagsbezoekers klakkeloos gaan praten van: „Curaçao? o, dat ken ik ook". Reizigers van een bunkerende boot in Port-Said hebben ook nooit een pyramidegraf ondekt.

Nog veel sterker, het is best mogelijk om jaren hier te wonen en eigenlijk nog niets van het Curaçaosche leven te weten — het kontakt wordt ook moeilijk gemaakt zonder onder het volk te komen wonen, met hun taal en zeden wat op de hoogte te zijn

We kunnen best redevoeringen gaan houden; het schema ligt al lang klaar, en past op oost en west, terwijl naar believe het roode ras er ook in past: „inlanders moeten als kinderen nog geleid worden. Zelf presteeren ze alleen praatjes, werk komt niet uit handen. Alles gaat even ellendig, slordig langszaam en duur (laten we dat woord vooral beklemtonen en dan even wachten op het applaus) daarom komen ze ook nooit vooruit"....ja ja ze komen ook nooit vooruit; we zullen den redenaar maar niet plagen met de vraag: hoelang hij dan zijn dierbaar volk al kent en hoe goed hij op hoogte is van de geschiedenis. Misschien is het ook nog dienstig te vragen wat mijnheer onder „vooruitgang" verstaat of.... kan er misschien gezegd worden dat het volk achteruit gaat?

Een vooruitgang met verlies van eigenheid (en daar is altijd een gevaar voor bij een overrompeling van vele vreemdelingen) is toch niet meer dan winnen onder een bepaald opzicht en niet over de heele linie.

Wij zijn het toch allen eens dat het goede wat we in een volk vinden behouden moet blijven en het kwade goedschiks of kwaadschiks er uit gewerkt moet worden.... maar dat wil niet zeggen, dat we ook het minder goede willen overleveren aan de vergetelheid.

We hebben daar zelfs onze instituten voor: onze musea.

Kent U een museum op Curaçao?

Een museum dan waar we een bezoeker van onze eilanden ineens een overzicht kunnen geven van de geschiedenis, ook van de ethnologische geschiedenis, de geografie, de scheepvaart, de nijverheid, de landbouw etc. van vroeger en nu.

Het zou tevens een instituut kunnen zijn die de handelsman inlichtingen zou kunnen geven.

Vandaag aan den dag is er ook wel een museum, is er zoo iets niet aan één der scholen verbonden? maar er wordt daar zoo weinig reclame voor gemaakt, dat het, geloof ik, niet veel verderstrijkt dan de onderwijzerskringen, of is het daar ook misschien voor bedoeld, is het misschien niet eens voor het publiek toegankelijk? Ik weet het niet en zit er ook te ver vanaf om er wat inlichtingen over in te winnen. Ik meen ook wel eens gehoord te hebben, dat er op Curaçao een politie-museum is, dat zal wel heelemaal voor het publiek niet toegankelijk zijn, maar ook dat moet wel dingen bevatten van belang voor de folklore en linguistiek, die ook graag een plaatsje hadden in een algemeener museum.

Particuliere verzamelingen zijn er ook nog, zoo o.a. in het St. Thomas-College der Fraters: zijn die verzamelingen gespecialiseerd of zoo maar te hooi en te gras? Maar zelfs al zijn ze zoo, dan mogen we nog hun waarde niet onderschatten, juist bij gebrek aan een nationaal instituut op dat gebied. Zij redden misschien nog iets van wat dreigt voorgoed verloren te gaan. Wat is er al niet in de laatste jaren op folkloristisch gebied de doofpot in gegaan en wie zal het ooit weer op kunnen rakelen?

Ik bedoel niet dat ocho-dia, tamboerdansen en dergelijke feesten door het volk bewaard moeten blijven — we kennen de gevolgen ervan — maar is dat ook een reden om het als studiemateriaal verloren te laten gaan?

Wie zal zeggen wat er nog voor volksfeesten over zijn? Bonaire kent nog zijn simadam, misschien zuiverder, althans met meer enthousiasme gevierd dan het Curaçaosche seú; Rincon heeft nog zijn San-Pedro en San-Guan feesten, zijn maskarade, dat alles met hun eigen cerimonieel. Als we daar een klankfilm van hadden, die zou als pendant mogen hebben een origineel begilde dooden beweening. Wie zal ons materiaal bijbrengen van de San-Antoni-viering in de Punda? Wat schuilt er in die Punda nog meer voor volksgebruiken? En buiten dan?

Nu zien we nog wel eens door de vrouwen gedragen die geele hoofddoeken (een soort schotsche ruit) maar hebben ze indertijd nooit méér speciale dingen gehad? Had de slaventijd ook niets eigens, al was het dan ook alleen maar de strafwerktuigen. En dit volk dat zoo goed dansen kan (ook speciaal Curaçaosche dansen?) bezit nog een massa liedjes en kinderspelen. Zelfs buiten de onbekende volksdichters kennen we toch ook nog de namen van verschillende anderen? [illegible] schilders geweest of minstens toch een of andere tak van nijverheid? Ik heb toch wel eens gezien een mooi ingelegd tafelblad dat kwam uit een hut buiten, hoe kwam dat daar, verdwaald of toevallig, afkomstig via het huis van den shon van import?

Er zijn natuurlijk ook andere dingen moeilijk om het ineens uit te maken. Neem het handwerk maar. Noemen de dames dat geen spaansch werk en is het niet door hollandsche schoolzusters hier gebracht, terwijl het nu in Holland nog weinig meer gekend wordt. We zien toch nog wel eens kunstige bloemstukken van schelpjes en een knap stuk hoedenvlechterij. Deze laatste dingen, al zijn ze niet uit het volk zelf opgekomen, ze zijn toch ingedrongen zij het niet als volksbedrijf dan toch als volksbezigheid.

En zoo mogen zij er zijn naast de voorvaderlijke erfenis: hun bijgeloof (u ziet toch nog wel eens een contra) en zumbi-verhalen.

Ook daardoor kan het ons veel duidelijker worden de overeenkomst van Curaçao en Bonaire en hun verschil met Aruba.

Als u toch ooit gezien hebt de Indianen teekeningen in de grotten van Aruba en Bonaire (het moge dan voor ons vooralsnog onleesbaar zijn) dan moeten we toch wel betreuren, dat hun kindskinderen geen blijk meer gegeven hebben van verdere ontwikkeling van dit talent; maar kan er nergens een plaats ingeruimd worden voor een stuk copie van die teekeningen? als wij Hollanders. trots nog op de scheepvaart van eeuwen her, de geredde brokstukken of anders kleine modelletjes zuinig bewaren, waarom dan niet datzelfde gedaan voor dat wat hier gemaakt wordt (werd.) Moet het heele goudbedrijf, dat eertijds was op Aruba, dan blijven liggen als een vage historische herinnering, kan dat onmogelijk weer met warmer kleuren aan onze aandacht worden voorgesteld en moet eens in de verre toekomst datzelfde gebeuren met fosfaat en benzinebedrijven?

En zet u nu maar hierachter etc. etc.

Nogmaals: we zijn niet bang voor vooruitgang en aanpassingsvermogen maar we hebben ook belangstelling voor wat geweest is. Ook wij krijgen het niet in ons hoofd om soldaten te gaan aankleeden met kostuums gegapt van den schuttersmaaltijd van Helst, ook wij verwachten niet dat overmorgen onze gouverneur inspektie gaat houden van top tot teen geharnast als wijlen Maximiaan I of dat D.O.W. als plan voor gouvernementswoningen gaat nemen copieën van de hutten bij St. Cruz, maar is dat alles een motief om alles uit het verleden dan ook maar in zee te laten waaien; opgeruimd is netjes??

EEN STEM VAN OVERZEE.

BERICHTEN.

Plechtige Eerste H. Mis.

De Z. Eerw. Heer Julio F. Henriquez heeft Zondag l.l. in de Kerk van Pietermaai zijn Plechtige Eerste H. Mis opgedragen, onder enorme belangstelling. Bij de ontvangst buiten aan de kerkdeur speelde de „Banda Excelsior" van den Volksbond: de feestcommissie had alles goed geregeld en zoo is het een schitterende dag geworden voor Pietermaai. Bij de Mis verleende Mgr. Verriet, pontificale assistentie: presbyter assistens was Pastoor Bartel, Diaken. Pater Meussen en subdiaken p. Burgemeester.

Na de plechtigheid was er receptie op „Buena Vista" (bij van Engelen) woonplaats van den Neomist, ook daar was het overvol. Wij merkten op Mgr, Verriet en zijn secretaris p. Wahlen, p. Vicaris v.d. Elzen, Eerw. Heer Schonewolf, die de feestpreek had gehouden, verder de Paters van Pietermaai en p.v.d Looy en p. Dellaert verder ook nog het Hoofdbestuur van den Volksbond, de Pastoor van Santa Rosa, Janwe, Gr. Kwartier en Montaña ook Mr. van Leeuwen, Districtmeester en zijn Vrouw, waren tegenwoordig. De Heer Edw. F. Jansen heeft de feestpreek gehouden, waarin hij op sublieme wijze de grootheid van de Priester liet zien, in de bediening der Sacramenten.

Een dochtertje van Dario Cardoze bood den feesteling bloemen aan, en declameerde een zeer lang en keurig vers, daarna heeft de Z. Eerw. Heer Henriquez zelf een diepgevoeld en ontroerend dankwoord gesproken aan den overleden Mgr. Vuylsteke, aan. Mgr. Verriet, aan de parochianen van den Krijtberg (Amsterdam) die hem in zijne studie geholpen hebben, aan zijne Ouders, aan zijne geestelijke overheid en tenslotte aan de feestcommissie Des avonds heeft de Neomist een plechtig Lof gedaan met „Te Deum". Nogmaals onze gelukwenschen aan allen.

SS. Conchita enz.

In 't nummer van verleden week heeft een onjuist bericht gestaan over de Isla-tanker Conchita. Het is niet waar dat geheel bemanning en staf ontslag hebben gekregen: maar wel zijn ze toen bijna allen hier moeten blijven ter onderzoek van het geval van smokkelarij, dat zich aan boord had voorgedaan. Bij dezen trekken wij dus ons eerste bericht terug.

Electrificatie Brug.

Deze week is de nieuwe-kabel ge[illegible] Koningin-Emmabrug. [illegible] de Brug eenige uren voor 't verkeer gesloten, wegens werkzaamheden.

De electrificatie zal misschien morgen of Maandag klaarkomen.

Koperen Feest van den Volksbond.

In „La Union" is nu het programma gepubliceerd van het Bondsfeest dat zal gegeven worden op 13 Aug. a.s. Opening 's Zaterdags met klokgelui. 's Zondags 9 uur Pontificale Hoogmis te Pietermaai en 's avonds Pontificaal Lof te Otrabanda, waarna Gala-vergadering in Theater Brion, waar verschillende sprekers het thema van de Katholieke Sociale Actie zullen ontwikkelen.

Aruba.

Bij 't laatste bezoek van de Gouverneur aan Aruba, is zijne Exc. bij 't binnenkomen der haven, geexorteerd geworden door 40 visscherbarkjes van Rancho: de promoter van deze demonstratie was de Heer Eman, die dan ook een bijzonderen dank heeft mogen ontvangen van Zijne Exc.

Schilderij.

In de „Casa Amarilla" is tentoongesteld een olieverf schilderij, voorstellende de „Handelskade". Het is het van den kunstschilder J. Pandellis.

Bioscoopvoorstelling van het Algemeen Nederlandsch Verbond Groep Nederlandsche Antillen.

Door de goede zorgen van bovengenoemde Vereeniging had Maandagavond ll. in Theater Ideal een Bioscoopvoorstelling plaats.

Om ruim half negen opende de Voorzitter deze avond met de hoop uit te spreken dat het een aangename avond mocht worden voor de aanwezigen.

Geopend werd met het Journaal dat in het teeken stond van de Willem de Zwijger feesten gehouden in het Moederland. Tevens kregen we prachtbeelden van de Betuwe in bloei, die wederom lieten zien hoe mooi ons land is.

Daarna werden we verplaatst naar Oost-Indie en zagen daar wat een moeite en zorg het vereischt alvorens wij dat eenvoudige produkt: suiker kunnen consumeeren. Met welk een zorg werd de grond niet bereid, waarin de rietstengel geplant moest worden en later bij het opkomen van het riet.

De grootsche machines die er noodig zijn om het sap uit de rietstengel te persen, en daarna tot suiker te maken. Tot slot nog een overzicht der loodsen, waar de suiker bewaard werd tot de verscheping aanbreekt. In één woord we kregen een duidelijk overzicht van de geheele bewerking van de suiker cultuur tot en met de verscheping naar Europa.

Hetzelfde zagen wij van de thee onderneming op Sumatra. Ook daar zagen we de opkomst van de thee, het plukken en sorteeren, het verpakken in de bekende theekisten om daarna verzonden te worden. Twee leerrijke filmen die wezenlijk de moeite waard waren om bezien te worden en die aangenaam afgewisseld werden door mooie natuuropnamen. Jammer dat zoo betrekkelijk weinigen van deze leerrijke avond van het Algemeen Nederlandsch Verbond geprofiteerd hebben.

Rep. M.

* * *

Naschrift. over de A.N.V. vergadering van 20 Juli ll.

Hetzij mij toegestaan met een enkel woord terug te komen op het ingezonden stuk van den Voorzitter van het Alg. Nedr. Verbond in de Amigoe di C. van 29 Juli ll. Twee opmerkingen slechts:

1 Een verslaggever geeft het verslag weer van een vergadering. Heeft te maken met zaken, die gezegd hadden moeten of kunnen worden maar niet gezegd zijn in de vergadering.

Waarom heeft niemand der andere Bestuursleden die langer in het Bestuur zaten dan de V. die taak niet overgenomen, terwijl een ieder overtuigd was van de verdiensten van beide Heeren, die op de nominatie stonden om Eereleden te worden.

2 In zake de Zeer Eerw. P. Euwens en het Eerelidmaatschap, werd uitdrukkelijk in de Vergadering gevraagd, dit NIET in het verslag te zetten, aangezien zulke zaken in de notulen thuis hooren en niet in een krantenverslag. Aldus ongeveer de woorden van den Voorzitter.

Daarmede heb ik mij vereenigd en vooral ook omdat Z. Eerw. P. Euwens NIET inging tegen den Persoon of de verdiensten van den Heer Ferguson, maar het hier uitsluitend en alleen een FORMEELE kwestie was.

Daarom werd door mij ook bij de rondvraag weggelaten mededeeling te doen van het voorstel van den Heer van Leeuwen om door statutenwijziging te komen tot een aanvulling in zake het Eeremaatschap.

Rep. M.

Eenig particulier nieuws uit Suriname van de Dietse spelers zelf.

Ziehier wat de artistiek-leider Willem van der Veer, datum 24 Juli, uit Paramaribo, aan onze Redactie schrijft;

Zoo zijn we dan weer hier in onze Gewesten, druk met spelen, repeteeren en aan 't feesten, het is niet te zeggen hoe druk wij het hebben.

De voorstellingen zijn zeer vlot verloopen en hebben zeer veel succes.

We hebben op het oogenblik twee voorstellingen gegeven en de opkomst van het publiek is zeer goed, maar [illegible] dan verleden jaar.

Ik hoop maar dat ik er uit opmaak dat het geen geld kost, anders zou het voor een volgende keer onmogelijk worden.

Wij hebben prachtige nieuwe decors bij ons en de costuums zijn een lust voor de oogen, daarbij een vlotte goed gespeelde voorstelling en goede stukken.

Ik hoop van ganscher harte dat ons een hartelijke opkomst van de zijde van het publiek ons wacht, en dat het in Willemstad een succes mag worden. Wij van onzen kant zullen het publiek niet teleurstellen — zoowel met stukken als verzorging — daarvan.

Ik verheug me U allen weer terug te zien en te spreken.

Ik heb zulke mooie en lieve herinneringen van Curaçao en Aruba.

Zooals u misschien weet van den Heer Rustige blijven we een volle maand op Curaçao waarvan eventueel een 8 à 10, dagen afgaan voor — Aruba en Maracaibo.

Heden avond premiere van „Helden" van G. B. Shaw, ergo erg druk.

w.g. W. v. d. Veer.

Katholieke Radio Omroep.

K. R. O.

PROGRAMMA

ZONDAG 6 AUGUSTUS 1933

15.00—16.00 A. T.

(Golflengte 16,88 en/of 25,57 M.

(11,5—12 en/of 17—18 Kiloc.)

1. Pausmarsch
2. K.L.M. Marsch W. Schootemeyer
3. Träume auf dem Ozean J. Gungl door het K.R.O. Orkest o.l.v. Johan Gerritsen
4. De wereld in vogelvlucht, door Paul de Waart
5. Medische Voorlichting Causerie
6. Hoog de K.R.O.-Vlag, marsch Frits Jakma door het K.R.O. Orkest o.l.v. Johan Gerritsen
7. Van en voor de Missiepost
8. Aan U, O Koning der Eeuwen.

Regenval over de maand Juli 1933 in het Tweede district.

Rust	14.5 m.m.
Montagne	20.5 m.m.
Gr. St. Joris	14 m.m.
Scherpenheuvel	33.3 m.m.
Santa Rosa	18.5 m.m.
New Port	27 m.m.
Klein Kwartier	21 m.m.
Santa Maria	15 m.m.
Blauw	35 m.m.

Regenval op het St. Thomas College

Gedurende de maand Juli gaf de regenmeter op het St. Thomas-college een regenval aan van 27.1 m.m.

Oorlogschip „Cordoba".

Maandag viel dit Colombiaansche oorlogschip onze haven binnen en is dienzelfden dag weer vertrokken. Het kwam van het gebied van de Amazone, waar het actief deelgenomen heeft aan den strijd bij Tarapeca, tijdens het Leticia conflict met Peru.

„Alegria 1 Enhart"

Dit Spaansch tooneele-ensemble heeft Donderdag 3 Aug. zijn eerste opvoering gegeven in de Stadsschouwburg, die nu herdoopt is in den exotischen naam „Roxy"

Leger des Heils Inspectie.

Op 14 Aug. a.s. komt hier aan per SS. Stuyvesant, St Commissionen Robert-Henry van het Leger des Heils die Commandant is van het „Territory" waar Curaçao onder valt.

Duitsche vlag.

Van af 1 Aug. moet volgens algemeen schrijven van President von Hindenburg, het Duitsche Consulaat alhier de zwart witroode vlag en den Hakenkruisvlag hijschen.

Roode Kruis.

Tot nu toe is nog niet officieel tegengesproken, die „bevoorrechting" van het Leger des Heils, waarvan we in ons nummer van 15 Juli gesproken hebben. We blijven bij ons protest.

Plechtige Pontificale Requiem Mis.

Dinsdag morgen 8 uur zal Mgr. Verriet in de St. Anna Kathedraal een plechtige Pontificale Requiem Mis opdragen voor de zielerust van wijle Mgr. Vuylsteke, die nu gisteren 4 Aug. juist drie jaar geleden overleden is.

Goede reis.

Met het S.S. Delftdijk is gisteren vertrokken met bestemming voor O.-Indië Ir. F. A. A. Meyer, Oud-Directeur van de Gas Maatschappij alhier. Zijn opvolger, den Heer C. van Putten, heeft hem sinds 20 Juli hier vervangen.

Orkaan Bovenwinden.

Men schrijft ons uit St. Eustatius: Dat orkaantje is zoo rustig dichtbij langs ons heengegaan. Zoo gezapig dat 't werkelijk een kleine verandering was in 't eentonige leven hier. Op 25 Juli te 1 uur begon 't te waaien uit het Noorden met rukwinden; rond 4 uur en 10 minuten lang doodsche drukkende windstilte; daarna voor en [illegible] uur zware stormwind uit het Zuiden. Een typische orkaan. Geen [illegible]! Een St. Kitts bootje klein en zonder dek, die cargo hier had gebracht en rond de middag naar huis ging is [illegible] de heele orkaan op zee geweest en keerde 's avonds 9 uur terug, daar het niet in staat was St. Kitts te bereiken. 't Kwam voor an- [illegible] „Crown of Grenada" met [illegible] meer over.

Bemanning gered! Op St. Martin waren er reuzen-windvlagen met veel regen. De „Baralt" die toen op St. Thomas was zat daar vastgeankerd met 2 boeien en 2 ankers.

POLITIE-BERICHTEN.

Gedurende de laatste twee weken werden de navolgende aantallen processen-verbaal opgemaakt.

Terzake: Letsel door schuld 1x, diefstal 1x, verduistering 2x, mishandeling 4x, vernieling 2x, beleediging 2x, dronkenschap 11x, verkeersovertredingen 77x en andere overtredingen 31x.

—

Gedurende de maand Juli 1933 zijn op Curaçao aangekomen 1241 passagiers terwijl 1229 passagiers vertrokken. In transito kwamen gedurende die maand 2883 personen op Curaçao aan.

—

Op het Hoofdbureau van Politie zijn als gevonden voorwerpen gedeponeerd en aldaar terug te bevragen:

1 portemonnaie met kleinen inhoud.
1 gouden kinderringetje,
1 autoaanzetslinger,
1 portemonnaie, waarin eenig klein geld, 4 sleutels en een C. P. I. M. zakje,
1 bruine vulpen.

Op 28 Juli 1933 is bij Mevrouw HELFRICH, wonende Bargestraat komen aanloopen een witte haan, die voor den rechthebbende aldaar is terug te bekomen.

Officieele berichten.

Aan den bode bij de Gouvernements Secretarie, den Kolonialen Raad, Kamer van Koophandel alhier, Jan van Ecks, is ingaande 1 Augustus 1933 een maand binnenlandsch verlof wegens ziekte verleend.

Aan den seiner bij den Landsradiodienst alhier August Sprock is om andere redenen dan ziekte ingaande 31 Juli 1933 veertien dagen vrijstelling van dienst verleend met vergunning dezen tijd op Aruba door te brengen.

De klerk J. C. Paap tijdelijk werkzaam op het Bevolkingsbureau ingaande 1 Augustus 1933 bevorderd tot adjunct commies.

„Apostolaat ter Zee".

De Administratie van het Katholieke Zeemanshuis bericht ons, dat niettegenstaande de moeilijke tijdsomstandigheden en 't algemeen gebrek aan geld, in de laatste vier maanden niet minder dan 1005 personen het Roomsche Zeemanshuis bezocht hebben, waarna de helft zeelui, van alle nationaliteiten.

Op 't oogenblik is het Zeemanshuis of beter: Het Apostolaat ter Zee (want dat omvat méér) opnieuw bezig haar bibliotheek te reorganiseeren volgens de groeiende behoefte van het zeeliedenapostolaat: Alle boekenkisten (er zijn er 52) aan boord van de Isla-tankers en de schepen der K.N.S.M en nog eenige anderen worden nu verwisseld: daarbij zijn er een macht boeken bijgekocht. Het zeeliedenorgaan „Apostolatus Maris" wordt regelmatig gratis verspreid op de schepen.

Ondanks het harde werken van 't Bestuur, ondervindt dit toch niet de medewerking aan de zijde van het katholieke publiek waartoe het recht heeft en waartoe de katholieken ook verplicht zijn. Vele katholieken begrijpen **nu nog niet** hoe noodzakelijk dit werk is. Ze moeten wakker geschud worden, en als dat niet helpt, dan moeten ze wakker geslagen worden, want den strijd in onze tegenwoordige maatschappij is een strijd zonder genade op leven en dood; het gaat hier om de zielen van duizenden zeelieden en wij als katholieken mogen niet dulden, dat die zielen verloren gaan door onze onverschilligheid en gebrek aan begrip van onze normalen katholieken plicht. Steun dus het Apostolaat ter Zee, betaal uw lidmaatschap en breng een bezoek aan ons Roomsch zeemanshuis, Klipstraat 51 boven.

Fr. REALINO.

In Oost en West lezen wij het volgend waardeerend stukje over Frater REALINO.

Wij kunnen niet van ieder jubileum op Curaçao melding maken. Het spijt ons echter dat wij niet tijdig geweten hebben, dat de bekende frater REALINO 31 Mei ll. den dag zou herdenken, dat hij in de Congregatie der fraters van Tilburg trad. Immers al meermalen hebben wij dezen Roomsch Katholieken onderwijsman in deze rubriek genoemd. Hij is de schrijver van het eerst als aardrijkskundeboekje aangediende handwijzertje over onze West-Indische eilanden en de andere in de Caraibische zee, Venezuela en Colombia. Aan den frater onze gelukwenschen.

Kiesrecht in Curaçao en de „Rijkseenheid."

Uit Oost en West nemen we over het volgende stukje betreffende een artikel uit „De Rijkseenheid" van 3 Mei: het is wel oud, maar wel de moeite waard vermeld te worden. Het is nuttig te weten wat men in Holland over ons denkt! Ziehier het stukje:

Het gezag.

De Rijkseenheid van 3 Mei l.l. be- [illegible] ver *Emeritus* pleit tegen de [illegible] van kiesrecht in Curaçao. Voor een krachtig, deskundig bewind, waaraan men ginds behoefte heeft, zegt hij zijn geen Staten noodig, slechts een gouverneur voorgelicht door een raad van verstandige mannen, gesteund door een voldoend apparaat, om orde en veiligheid te handhaven.

Omtrent de gevolgen van het tegenwoordige benoemingsstelsel van leden van den Kolonialen raad wordt gezegd: „Sedert onheugelijke jaren reeds is het een betrekkelijk kleine côterie van onderling van elkaar afhankelijke Curaçaoenaars, die daar een groot deel der voorstellen van het Bestuur hebben te beoordeelen, te beamendeeren, als zij dat noodig achten, ze aan te nemen of te verwerpen."

En omtrent het kiesrecht: „Kinderen geeft men geen gevaarlijk speelgoed en een bevolking die deze niet voldoende weet te hanteeren, of er misbruik maakt, geve men geen eveneens gevaarlijke zaken als een kiesbiljet .... in handen."

Jubileum.

Hedenmorgen vond op het kantoor van het Hoofdagentschap der K.N.S.M. een plechtigheid plaats, nl. de herdenking van het feit, dat de Heer Willem Hellmund 35 jaar de belangen van de K.W.I.M. en de K.N.S.M. gediend heeft.

De Heer Hellmund werd door zijn onmiddellijken Chef den Heer Siebenga, Chef van den Buitendienst van genoemde Mij, tezamen met de voornaamste employé's van dien tak van dienst, naar het kantoor in de stad geleid, waar hij door den Heer Kiès tezamen met het voltallig personeel ontvangen werd. De Heer Kiès bracht in herinnering, dat deze dag wel een zeer bijzondere voor den Heer Hellmund is en dat daarom het personeel niet heeft willen nalaten hem te herdenken. In korte bewoordingen herdacht de Heer Kiès de loopbaan van den Heer Hellmund, wees op de populariteit, die hij bij het geheele personeel geniet en eindigde met de hoop uit te spreken, dat het hem gegeven mocht zijn nog veel jaren in dienst van de K.N.S.M. te mogen werken. Ten slotte werd hem ook dank gezegd namens de Directie der Mij in Amsterdam. Vervolgens bood de Heer Kiès den jubilaris namens het personeel van het kantoor in de stad, zoowel als van den Buitendienst een geschenk aan als herinnering aan dezen dag. De Heer Hellmund dankte bewogen voor dit keurig blijk van belangstelling.

Aankomst en vertrek der schepen in de maand Augustus 1933.

S.S.	Aankomst	van	Vertrek	naar
Trujillo	—	Curaçao	6	La Guaira
Lara	6	New-York	6	Maracaibo
Caracas	6	Maracaibo	6	New-York
Dalvangen	6	New-Orleans	7	Paramaribo
Mimi Horn	7	Hamburg	7	Cartagena
Trujillo	8	La Guaira	8	Aruba, Maracaibo
Vancouver	8	Hamburg	8	Cristobal, C. & N. Am.
Flandre	8	Le Havre	8	Cristobal
Waltraut	8	Hamburg	8/10	Jacmel, Kingston, Hamburg
El Libertador	9	Maracaibo, Aruba	9	La Guaira
Flora	9	New-York	9	Aruba, Maracaibo
Tacoma	9	P. Limon	9	Hamburg
Magallanes	9	Barcelona	10	Cristobal
El Libertador	11	La Guaira	11	Maracaibo
Astrea	11	Aruba, Maracaibo	11	New-York
Benefactor	11	Southampton	12	Cristobal
Tacoma	11	C. & N. Am., Cristobal	12	Hamburg
Carabobo	12	New-York	12	Maracaibo

De Heer en Mevrouw

S. M. L. Maduro-Maduro

en de Heer

A. C. Henriquez

hebben het genoegen kennis te geven, dat de voltrekking van het voorgenomen huwelijk van hunne kinderen

EMMA en RICHARD

zal plaats hebben op Zondag den 18den Augustus 1933.

Receptie: huize Concordiaplein No. 22, om 8.30 p.m.

Men wordt verzocht deze kennisgeving te willen beschouwen als een persoonlijke uitnoodiging.

2—1

Ontvangavond ten Gouvernementshuize

De Gouverneur van Curaçao en Mevrouw VAN SLOBBE stellen zich voor eene receptie te houden op Zaterdag 12 Augustus a.s. van half negen tot tien uur.

Zwarte avondkleeding.

De Adjudant van den Gouverneur.
J. J. FENS.

2—1

Officieele berichten.

(van de vorige week.)

De tijd. klerk J. B. van der Linde Schotborgh, werkzaam op het Bevolkingsbureau alhier, is ingaande 1 Augustus 1933, overgeplaatst naar he bureau van den Openbaren Gezondheidsdienst.

Aan den seiner F. A. Labega is ingaande 8 Juli nog een maand verlofsverlenging wegens ziekte verleend.

Aan den tijd gouv. geneeskundige op Bonaire R. A. M. Engelbrecht is ingaande 1 Augustus 1933 zes maanden verlof verleend met vergunning dezen tijd in Nederland door te brengen en den Heer D. de La Fuente is als zoodanig benoemd.

Aan den Heer J. G. Veeris onderwijzer 1ste klasse bij het openbaar onderwijs in Curaçao is ingaande 16 Juli 1933 op zijn verzoek wegens physieke ongeschiktheid eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan den Heer Mr. G. H. Eskes en Mevr. Looyen zijn, wegens vertrek van Curaçao eervol ontslag verleend als leden van de Bioscoop-commissie, onder dankbetuiging voor de door hen als zoodanig bewezen diensten en de heeren H. J. Th. Boogaart en W. H. Winkel zijn benoemd tot leden van die commissie.

De Gouverneur heeft bepaald, dat den verjaardag van Hare Majesteit de Koningin Moeder op Woensdag 2 Augustus 1933 van zonsop- tot zonsondergang van de openbare gebouwen, de forten op dit eiland en de gouvernements-vaartuigen de vlaggen zullen worden uitgestoken.

Het graf van de H. Theresia te Lisieux.

Het graf van de H. Theresia te Lisieux is het vorige jaar door 18.000 Nederlanders bezocht terwijl uit België 22.000, uit Zwitserland 16.000 en uit Engeland 18.000 bedevaartgangers naar Lisieux kwamen.

Een opvallende pelgrim was Zounon Nadjez, een Afrikaansch koning uit Dahomey, die zijn eigen scepter deponeerde op het graf van de heilige.

Uit Guyana Gevlucht.

THANS „HEERSCHER" OVER EEN EILAND.

„De West" geeft het volgende verhaal van een ontvluchte gevangene uit Fransch Cayenne.

Uit Port of Spain worden bijzonderheden gemeld over de lotgevallen van een voormaligen bagnard, die zich na zijn ontvluchting in de vrije maatschappij een goed bestaan heeft weten te scheppen.

De bedoelde gedeporteerde was vóór zijn veroordeeling arts in Zuid-Frankrijk. Een moord bracht hem met den strafrechter in aanraking, die hem tot deportatie naar Fransch Guyana veroordeelde. Wegens een verwonding aan den voet werd hij na aankomst aldaar in het ziekenhuis opgenomen, waar hij geruimen tijd moest worden verpleegd. Dagelijks verstrekte men hem er een glas wijn, dat hij echter steeds voor een franc verkocht aan een van de verplegers. Op die wijze spaarde hij een klein bedrag, dat hij zorgvuldig verborg.

Korten tijd later vond hij een kaart, waarop nauwkeurig het kustgebied van Guyana tot Panama stond aangegeven. Vertrouwende op deze kaart waagde hij met 8 andere bagnards de gevaarvolle vlucht.

Drie weken duurde het, alvorens zij — door honger, dorst en ziekte volkomen uitgeput — na met uiterste omzichtigheid de rivieren te zijn afgezakt, de kust van Venezuela bereikten.

Daar scheiden zich hun wegen, de gewezen dokter zette zijn zwerftocht nog geruimen tijd voort. Ten slotte kwam hij terecht op een klein aan Venezuela toebehoorend eiland, waar hij onder de inlanders en de weinige blanken, die het bewoonden, weldra groote bekendheid verwierf wegens zijn geneeskundige bekwaamheden. Inmiddels heeft hij het tot grooten welstand gebracht; hij is getrouwd en heeft twee kinderen. De bevolking beschouwt hem algemeen als heerscher over haar eiland.

BEKENDMAKING.

Te beginnen met Donderdag, den 4 Mei 1933, en zoolang er zaken zijn, die in de termen vallen om te worden verkocht, zal er elken Donderdag (met uitzondering van eventueele feestdagen), ten kantore van de N. V. De Spaar- en Beleenbank van Curaçao openbare verkooping worden gehouden van bij de genoemde vennootschap beleende voorwerpen.

De verkooping zal telkens des voormiddags te 9 uur een aanvang nemen.

De voorwerpen, die in de termen vallen om te worden verkocht, zijn die, welke zijn beleend van 1 Januari 1931 tot en met 31 December 1931 onder No X 3652 tot en met No. A 1802 en waarop de interesten niet zijn voldaan.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop van hunne panden te voorkomen door de verschuldigde interesten aan te zuiveren.

Willemstad, den 13 Maart 1933.

De Voorzitter,

21 P. L. Gorsira.

Vergelijkende Staat van de op het eiland Curaçao ingeklaarde vaartuigen.

STOOMSCHEPEN.

	Aantal	Netto inhoud in M3.
Juni 1933	408	2.298.561
Juni 1932	376	2.221.359
Jan. t/m Juni 1933	2.373	14.261 291
Jan. t/m Juni 1933	2.294	14.205.499

ZEILSCHEPEN.

	Aantal.	Netto inhoud in M3
Juni 1933	102	10 548
Juni 1932	83	7.125
Jan. t/m Juni 1933	565	47.378
Jan. t/m Juni 1933	517	45.713

Staat van het aantal vaartuigen in Juni binnengekomen

ZEILSCHEPEN

	Aantal	Inhoud in M3 Bruto	Netto
Juni	102	11.757	10.548
Vorige maanden	463	41.510	36.830
Totaal	565	53.267	47.378

STOOMSCHEPEN

	Aantal	Inhoud in M3 Bruto	Netto
Juni	408	4.193.651	2.298.561
Vorige maanden	1.965	21.798.566	11.962.730
Totaal	2.373	25.992.217	14.261.291

Zeilvaart gedurende de maand Juni 1933.

Aangekomen van:		*Vertrokken naar:*	
Aruba	19	Aruba	20
Bonaire	30	Bonaire	34
Charleston	1	Fajardo	1
Guanta	1	Jacmel	1
La Guaira	3	La Guaira	21
Las Piedras	5	Las Piedra	4
La Vela	6	LaVela	12
Maracaibo	1	Pto. Cabello	5
Pto Cabello	15	Rio Hacha	4
Rio Hacha	2	St. Martin	1
St. Martin	1	Trinidad	1
Tucacas	18		
Totaal	102	Totaal	104

Domino Match

v.d. Curaçaosche Domino Club

Democracia

(C. D. C. D.)

16—26 Juli 1933.

	Gesp.	Gew.	Verl.	Gelijk	Punten
F. Bontravers / Sixto de Lima	5	4	1	3	18
C. Trappenberg / Jaime Farries	5	2	3	3	12
Horacio Belmonte / Arturo Leito	3	2	1	2	10
James Elmosri / Esteban Salas	2	2	0	1	8
Edith Veeris / M. Wolfschoon	3	2	1	1	8
Hildo Sprock / Isbelio Lauff	2	1	1	1	6
Moises Farries / Moises Veeries	1	1	0	1	4
Agusto deWindt / Arturo Ceintje	1	0	1	1	2
Ger. van Uytrecht / Hipolito Panneflek	4	0	4	1	2

SPORT-RUBRIEK.

Officieele Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd — Uitslagen.

"Wilhelmina Beker" Jong Holland — Volharding : 1—1 (na loting gewonnen door J. Holland.)

"Zilveren Bal" Hercules — Republiek 2 : 1—1 (na loting gewonnen door Hercules.)

Res. 1ste kl. R. C. C. 2 — Trappers 2 : 3—0 (door deze overwinning heeft R. C. C. 2 voor de derde maal beslag gelegd op den titel van Kampioen Res. 1ste kl.)

Res. 2de klasse D. D. V. O. 2 — D. N. S. 2 : 2—0

Competitie-standen per 6-8-'33.

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
Transvaal	5	4	0	1	11	7	8
Republiek	4	3	1	0	5	1	7
Volharding	4	3	0	1	6	3	6
Asiento	6	2	2	2	10	6	6
Trappers	5	3	0	2	12	8	6
Jong Holland	4	2	1	1	8	6	5
Bismarck	4	1	0	3	4	12	2
R. C. C.	5	0	1	4	7	12	1
Go Ahead	5	0	1	4	1	9	1
Res. 1ste klasse.							
R. C. C. 2	7	5	1	1	12	4	11
Republiek 2	7	4	2	1	10	5	10
Trappers 2	7	3	1	3	6	10	7
Bismarck 2	7	3	0	4	5	7	6
Volharding 2	5	2	1	2	6	8	5
Jong Holland 2	5	2	1	2	3	4	5
Asiento 2	7	2	0	5	8	9	4
Transvaal 2	5	1	0	4	3	9	2

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

MUNDO NOBO.

1ste klasse

Bismarck — Republiek
4.45 precies
Scheidsrechter : Brand
Grensr. : Dijk
: v. Heeswijk.

Res. 1ste klasse

Jong Holland 2 — Volharding 2
3.30 precies
Scheidsrechter : Beltram

ASIENTO

Z.B. K. R.C.C. 2 — D.N.S.
3.30 precies
Scheidsrechter : Jesurun

RIF

Res. 2de klasse
Juliana 2 — Olympia 2
3.30 precies
Scheidsrechter : Corsica

SCHERPENHEUVEL

Res. 2de klasse
D. D. V. O. 2 — Scherpenheuvel 2
4.30 precies
Scheidsrechter : Sijlbing

Zondag, 20 Augustus.

MUNDO NOBO

1ste klasse

Jong Holland — Volharding
4.45 precies
Scheidsrechter : Franken
Grensr. : Ridderplaat
: Kranenburg

Z. B. M. D.D.V.O. — M. S. Z.
3.30 precies
Scheidsrechter : De Jongh

Zondag 27 Augustus.

MUNDO NOBO

W. B. G. Asiento — R. C. C.
4.45 precies
Scheidsrechter : Brand
Grensr. : Ramos
: Schouwé

Res. 1ste klasse
[illegible]
Scheidsrechter : Beltram

ASIENTO

Res. 2de klasse
Hercules 2 — Juliana 2
3.30 precies.
Scheidsrechter : Corsica

Donderdag, 31 Augustus.

KONINGINNEDAG

Eindwedstrijd *"Wilhelmina Beker"*
Jong Holland — Winnaar G.

Zondag, 3 September.

MUNDO NOBO.

1ste klasse
Republiek — Trappers
4.30 precies

Z.B. L. De Ruiter 2 — Transvaal 2
3.15 precies

ASIENTO

1ste klasse
Go Ahead — R. C. C.
4.30 precies

SCHERPENHEUVEL

Res. 2de klasse
Scherpenheuvel 2 — D.N.S. 2
4.30 precies

Zondag, 10 September

MUNDO NOBO.

1ste klasse
Asiento — Jong Holland
4.30 precies

Z.B. N. Hercules — Volharding 2
3.15 precies

ASIENTO

Res. 2de klasse
D. D. V. O. 2 — De Ruiter 2
3.15 precies.

INSCHRIJVINGEN

(Werkende leden)

Bismarck	M. Faneyten, Monte Verde 171	— per	28|7|'33
	N. Francinett, p|a Brit. A. W. Co.	—	idem.
De Ruiter	A. Sillie, Duin 180	— per	26|7|'33
D. N. S.	E. Minguel, Seranostraat 37	— per	31|7|'33
	F. Rondel, Colon 12	—	idem
Hercules	J. Labordus, Javastraat 52	— per	2|8|'33
	C. Regies, Donckerstraat 19	—	idem
Jong Holl.	O. Albertus, Alabama 39	— per	26|7|'33
	J. Conquet, Morgenster 12	—	idem
	J. Fray, Juicio ? ?	—	idem
	T. Hector, p|a C.P.I.M. Afd. Bew.	—	idem
	R. Marquez, Mundo Nobo ?	—	idem
	H. Meulenz, Concientiest. 50	—	idem
	A. Gonzalez, Surinamestr. ? ?	—	idem
	H. Silvans, St. Helena ?	—	idem
	O. Suzana, Juicio 63	—	idem

OVERSCHRIJVINGEN.

(van Junior- tot werkend-lid)

D. N. S. E. de Leon (verzoeke adres op te geven) — per 31\|7\|33'

AFSCHRIJVINGEN.

(werkende leden)

Bismarck	H. O. Cardoze	— per	28|7|'33
Go Ahead	A. J. Beeldstroo	— per	31|7|'33
S. D. O.	H. Adney		idem
Trappers	O. Chatlein	— per	5|8|'33

ADRESSEN AANGESLOTEN VEREENIGINGEN.

Vereeniging	*Secretaris*	*Adres*
Asiento	F. A. Vromans	Emmastad 104.
Bismarck	A. G. Soares	Gravenstraat 11.
D.D.V.O.	A. E. Leito	Habaaiweg 10.
D.N.S.	P. Ridderplaat	Gasthuisstraat 56.
De Ruiter	Jac. den Boef	Emmastad 134-a
Go Ahead	F. J. de Vries	Klipstraat 63.
Hercules	J. van Heeswijk	Witteweg 45
Jong Holland	L. P. Mendez	Eenhoornstraat 3.
Juliana	E. Reinhardt	Klipstraat 39.
M.S.Z.	I. M. Meisle	Waterfort
Olympia	R. M. Fer	Belvedèrestraat 33.
R.C.C.	J. H. v. Werkhoven	Pietermaai 43.
Republiek	A. G. Vos	Fleur de Marie 75.
Scherpenheuvel	J. L. Regales	Scherpenheuvel.
S.D.O.	A. H. Warning	Javastraat 50.
Transvaal	A. de Rooy	Huize Renata, Roodeweg 45.
Trappers	R. E. Corasol	Cornetweg K. 21.
Trekvogels	R. Sturre ?	Jac. Binckestraat 21.
Volharding	W. A. Gollo	p|a Postkantoor.

ELFTAL-OPGAVEN VOOR DE MAAND AUGUSTUS.

(V. [illegible] 1.)

ASIENTO 1 : H. C. J. Nieuwenhoff, W. Lambij, D. Monfils, J. de Boer, A. de Wolf, J. Boon, A. J. Oomen, P. C. Kroon, L. Opschoor, W. Hendriks, J. L. J. Vermeulen.

ASIENTO 2 : D. de Jong, J. Venema, A. A. Koster, B. Lagendijk, P. Fraterman, M. C. Hessels, G. J. Brouwer, W. v. d. Toorn, P. Overveld, J. L. Esbeukman, J. P. Spruit.

BISMARCK 1 : J. Arion, L. Jandroep, J. Pieters, J. Cecilia, J. Davelaar, E. Ruiz, F. Rovil, H. Vorst, M. Henriquez, J. Christian, J. S. Vos.

BISMARCK 2 : E. Wijman, H. A. Maduro, W. Nahr, J. Offerman, M. Pieters, J. Rodriguez, R. Profeet, E. de Lannoy, A. Jesurun, F. Jansen, N. Escobar.

D. D. V. O. 1 : A. Merkies, A. Leito, A. Laurens, E. Cijntje, L. Laurens, A. Faneylen, H. La Cruz, L. Henriquez, P. Fanelilee, V. Francisco, R. Scorea, [illegible] Isseli, A. Paula, V. Hernandez, M. Jansen, E. Romano, S. Lopez, S. Sillié.

D. N. S. 1 : M. de Leeuw, E. Atalida, J. Scorea, E. Marchena, W. Pietersz, S. Marten, P. Kirindongo, M. Rofino, M. de Lima, F. Rondei, J. van Uiten.

D. N. S. 2 : J. Doran, A. Luyando, V. Schoop, J. Mamber, P. Ridderplaat, E. Boekhouder, E. de Leon, C. Alba, E. Minguel, A. Schoop, M. Castillo.

DE RUITER 1 : A. Schotborg, A. da Costa Gomes, S. Scharbay, E. Venturamy, E. Baart, B. Marchena, E. Pinedo, V. Coster, G. Thomas, C. Kip, S. B. Sabaat.

DE RUITER 2 : B. Koeiman, A. Sillie, L. Pieters, A. Thode, B. Rudolf, O. Mingel, L. Koeiman, J. den Boef, G. G. Baart, J. La Cruz, M. Angel.

GO AHEAD 1 : O. May, E. de Rooy, T. de Vries, A. Parisius, E. Isselt, H. Merel, W. J. Osenga, E. Bertus, S. Eleazer, E. Chundro, A. Morman.

HERCULES 1 : J. Pinedo, H. Weber, J. Girigory, L. Laurens, A. Franka, R. Danchi, A. Evertsz, F. Pinedo, J. Hollander, F. Angel, J. de Windt.

HERCULES 2 : F. Rigaud, J. Haseth, I. Nieuw, F. de Jongh A. Prins, J. Koster, C. Schoop, J. v. Heeswijk E. Boye, G. Curiel, I. Franka.

JONG HOLLAND 1 : M. v. d. Oen, H. Royer, P. Sibilon, J. Garcia, Alex Santiago, W. Leers, F. H. Tweeboom, E. Correa, R. Michael, F. Brion, W. Marugg.

JONG HOLLAND 2 : J. Lampe, O. Kram, P. Provence, A. Chacuto, O. Zalm, A. Kraneveldt, E. la Cruz, A. Schoop, E. Brandtz, A. Jourdain, C. Kroon.

JULIANA 1 : E. Jansen, A. Jansen, J. Veeris, E. Koffiel, E. Reinhart, S. Bernadina, M. Richardson, J. Sillie, G. M. Bernadina, A. Laker, M. Lebier.

JULIANA 2 : F. Marino, M. Everts, F. Medero, H. Martis. O. Bernabé, J. Laken, C. de Mei, C. La Cruz, L. Privania, M. Celestijn, G. Rosario.

M. S. Z. : P. Walraven, A. v. Selst, M. Vreugd, W. Kwakel, D. Commelin, A. Visser, J. v. Os, F. M. Kuypers, J. Hooyberg, J. H. C. v. d.Lugt, H. C. v. Schaik.

OLYMPIA 1 : A. Putto, V. Sordam, J. Blaaker, G. Kolf, H. Dal noot, E. Oosthuyzen, J. Bruyning, A. Bemmel, G. Kolader, E. Playfair, R. Fer.

OLYMPIA 2 : D. Hoepel, J. Boerenveen, C. Seymonson, Th. Landburg, L. Middelijn, M. Loswijk, J. Velder, D. de Bies, M. Hoepel, H. Chocolaad, G. Middelhof.

R. C. C. 1 : W. A. Roerhost, F. Hollander, I. Bouwman, V. Naar J. van Uytrecht, R. de Windt, E. Rib, N. Vera, C. Prince, I. Vos, J. Suarez.

R. C. C. 2 : E. de Windt, Ch. Martijn, M. G. Bouwman, E. Abdalah, C. I. Royer, J. Royer, G. Raven, E. Joubert, O. Profeet, H. Gorsira, M. Jacob.

REPUBLIEK 1 : J. Lea, Th. Silonero, M. August, F. Pieters, J. de Palm, M. Hermans, J. Winett, J. Martis, P. Hernandez, J. M. Schotborgh, S. Alleyne.

REPUBLIEK 2 : A. Laurens, Th. Lauffer, J. Maduro, J. Josepha, F. Bernadina, E. Reyes, J. de Jesus, A. Reyna, J. S. Lea, A. Thode, H. Castillo.

S.D.O 1 : H. Comvalius, B. Dijk, Ph. Wijngaarde, M. Arduin, A. Warning, C. Velom, R. Dank, H. Hämmel, S. Adams, D. Jones, C. Jones.

SCHERPENHEUVEL 1 : A. Sidel, P. E. Martha, R. A. Suarez, J. Coffie, J. P. Coffiel, S. L. Cathalina, P. Alvarez, J. L. Regales, R. J. Tromp, Ch. M. Becker, B. C. Isenia.

SCHERPENHEUVEL 2 : D. Consepsion, A. Weert, L. Dommacassé, J. S. Becker, S. Laker, J. Rosario, S. Conquet, M. Conquet, M. Milfort, M. Cornelio, C. Servani.

TRANSVAAL 1 : L. Faverey, H. van Trikt, A. de Koop, A. Bosnie, M. Nahar, W. Man-Asang, J. Brons, J. Thijssen, E. A. Valies, A. Naaldijk, J. Eitoof.

TRANSVAAL 2 : H. Engelbrecht, A. de Rooy, A. Monkou, A. Zeedijk, H. Jurrjens, L. Esser, C. Jurrjens, G. da Silva, J. Lo-Fo-Sang, L. E. Willems, H. van Woudenberg.

TRAPPERS 1 : V. C. Manuel, R. M. Olivier, A. J. Maduro, R. B. Wilsoe, J. Jacob, I. V. Leonora, M. de Castro, A. Escobar, Edg. de Castro, M. Veeris, Edw. de Castro.

TRAPPERS 2 : Ed. Chirino, Ed. Jansen, A. Goedgedrag, W. Abad, A. M. Chirino, F. Doran, J. Poppen, J. L. Steenmijn, M. Davelaar, R. E. Corasol, O. Davelaar.

VOLHARDING 1 : A. Clement, A. Minguel, D. van Ecks, R. Ruperto, A. Meerens, J. de Windt, R. Maduro, M. Laurens, A. de Castro, E. de Bruin, C. Melfort.

VOLHARDING 2 : E. Thielman, J. Stekman, S. Celacio, P. Fanetten, P. Leano, J. Sillie, J. Paula, E. Pieters, E. Rondijk, M. Cecilia, L. Raven.

Het Bestuur.

De Wedstrijd Jong-Holland--Volharding.

Weer is een talrijk publiek bijeengekomen om van een goede wedstrijd te genieten. Als scheidsrechter Franken „beginnen" fluit stellen de beide elftallen zich op. J. H. speelt met de wind mee en al gauw brengen zij het V. doel in gevaar. Hoewel J. H. 's voorhoede haar uiterste best doet, gelukt t haar niet te doelpunten, dank zij V's uitmuntende verdediging. Keeper Angel redt telkens schitterend, trouw bijgestaan door zijn back Rodolfo die met zijn „kopwerk" het publiek soms verbaasd doet staan.

De weinige aanvallen die V's voorhoede onderneemt worden door J. H.'s achterhoede onderbroken.

De rust treedt in met blanco score.

Na de rust komt er wat meer vuur in 't spel. V bezorgt J. H.'s achterhoede benauwde oogenblikken maar Leers, Royer en Santiago geven geen kans. Vooral Leers doet veel goed werk, in elke positie kan hij dadelijk wegwerken hetgeen een groot voordeel voor een achterspeler is. Ook J.H. wil doelpunten, maar V's verdediging is in goede vorm.

Dan lijkt ons alsof een inzinking intreedt.

Doch dat duurt slechts een paar minuten. Dan krijgt Tienchi van V. de bal toegespeeld, moet dribbelende passeert hij zijn tegenpartij en ziende dat zijn medespeler Maduro (Copra) in een gunstige positie staat om te doelpunten, geeft hij hem dadelijk de bal over, waarna Copra met een keurige schuiver zijn club de leiding geeft.

Er moet nog ongeveer tien minuten gespeeld worden. J. H., niet ontmoedigd, doet hard zijn best de gelijkmaker te scoren, hetgeen ook kort voor het einde plaats heeft. Kort daarop klinkt 't eindsignaal en besluiten de beide aanvoerders zich naar den scheidsrechter om volgens knock out regel te loten om de overwinning, die ten gunste van J. H. uitvalt.

Nabeschouwingen.

Geheel in tegenstelling met de wedstrijd van de vorige week Jong-Holland — Republiek was het publiek kalm en sportief, moedigde de partijen aan zonder leelijke woorden te bezigen. Een stap in de goede richting!

Jong Holland's spel hebben wij beter gezien. Toch hebben ze niet slecht gespeeld. De nieuwelingen Tiel en Garcia hebben voldaan. De achter[illegible] speeld. [illegible] Rodolfo de keeper Angel is hoofdzaak.

Doch soms stelde Rodolfo zich te dicht bij zijn keeper, waardoor gevaar zou kunnen ontstaan. Leert elkander begrijpen!

Ook Mehrens verdedigde taai en was overal te vinden. In de voorhoede Tienchi en Coprá.

Tienchi is een zeer goede voetballer. Nooit verliest hij den moed en is niet zoo egoïstisch om *zelf* te willen doelpunten.

Vele voetballers mogen daar een voorbeeld aan nemen. Coprá die door een kans liet voorbijgaan om te doelpunten heeft dat Zondag weer getoond. Deze speler hebben we nog nooit slecht zien spelen; altijd even vlug, nooit laks bij overwinning of nederlaag, zeer actief; een harde werker waarop Volharding trots mag zijn. Er is heelemaal niet ruw gespeeld. Sportief! Zal dat zoo blijven?

De leiding was keurig!

FAVEREY.

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD CURAÇAO.
GROEP I
(Schotsche dassen).

Groep-Nieuws van 14 tot en met 20 Augustus 1933

Troep-Mededeelingen; Opgave voor 't ARUBA-KAMP is nu totaal geregeld. lees aandachtig de Kamp-Orders in het Troep-Lokaal. Nog 2 Weken en dan...

„Een man, wiens dagelijksche wandeling hem voerde door een smerige straat, zag daar een jongetje met een vuil gezicht en slecht ontwikkelde ledematen in de goot met een bananenschil spelen. De man knikte hem toe en het kind deinsde terug van schrik. Den volgenden dag knikte de man weer. De jongen wist nu, dat hij niet bang behoefte te zijn en spuwde naar de man. Den dag daarna keek het jongetje den man slechts aan. Den daaropvolgenden dag riep hij „Hi" toen de man passeerde. Spoedig glimlachte hij terug en ten slotte was de overwinning volledig; het kind wachtte den man op den hoek van de straat op, en legde zijn knuistje in de hand van de man. Het was een smerige straat doch ze werd voor dien man een der mooiste plekken."

MAANDAG, 14 AUGUSTUS :
WOLVEN en HERTEN.
DINSDAG, 15 AUGUSTUS :
VOSSEN en ARENDEN.

Laatste Training en Toebereidselen voor 't JAARFEEST, beide avonden van 6.30 tot 8 uur.

VIERING VAN HET DRIEJARIG BESTAAN DER GROEP
OP DONDERDAG 17 AUGUSTUS
Verzamelen voor Padvinders en Welpen om 6 uur namiddag.
Aanvang der Feestviering om 7 uur namiddag.
ALLE OUDERS EN DONATEURS VAN HARTE WELKOM.

19 Augustus : Zwemmen en Mededeelingen in de duintjes.

ZONDAG 20 AUGUSTUS
TROEPBIJEENKOMST.
Om 14.30 uur op 't RIF verzamelen
KAMP-INSTRUCTIE'S voor ARUBA.
Indeeling der KAMP-PATROUILLES.

HORDE VAN TROEP I.
DINSDAG 25 AUGUSTUS.
Om 5 uur op 't RIF verzamelen.
GENERALE REPETITIE voor 't JAARFEEST

VIERING VAN HET DRIEJARIG BESTAAN DER GROEP OP DONDERDAG 17 AUGUSTUS 1933.
Verzamelen om 6 uur namiddag op 't RIF

NATUURLIJK ZIJN JE OUDERS VAN HARTE WELKOM.

Goede Jacht,
De Oude Wolf.

WIE IS MIJNHEER X?

Er is een Geheim in de Troep dat weet elke Troepjongen, en verlangt er naar het op te lossen. Wie is Mr. X? De Man, welke de Troep-leiding

en die Geheimschriften studirt, waar je soms een paar uur op kan werken om ze op te lossen.

Altijd moet je op je hoede zijn. Op Troepavond, Patrouille Bijeenkomst of op de Zondagmiddagen. Hij kan je onverwachts overvallen en meenemen en ... wie weet, wat er dan met je gebeurd. Natuurlijk kent de Troepleider hem, maar deze wil niets zeggen. Zoo ook Zaterdagavond in 't Kamp op PATRICK....

.... in een lange linie trekken de Jongens, in de aangroeiende schemering, van de Tenten onder de wuivende Kokospalmen, over 't Pad, dwars door 't struikgewas, in de richting der Zee, naar Boca Padiki. De Troepleider loopt vooraan en allen zijn stil en waakzaam.

Bij een kromming der weg, houdt den leider plots met een ruk zijn pas in en wijst naar het struikgewas daar voor hem. Heeft hij geen vluchtende Gedaante gezien?

De jongens dringen bijeen en Flash-Lights flitsen aan en werpen stralenbundels rondom .... maar van Mr. X geen spoor.

Dan gaat 't verder, over de nu maanlichte weg naar Zee, spookachtig teekenen de conturen van Stammen en Rotsen af tegen den avondhemel. Het geruisch der branding wordt sterker en sterker .... tot langs een hoek, de nauwe doorgang tusschen de rotsen, de Troep op 't witte zand der Baai brengt. Allen worden uitgezonden om hout te zoeken voor 't Kampvuur. Velen blijven als Groepen bijeen. Eendracht maakt .... en je kan nooit weten. Anderen gaan als enkeling met spanning alleen op jacht. De Troepleider seint boven op de Rots, stil aan Mr. X.

Het Kampvuur wordt met ceremonieel ontstoken, denkend aan het vuur van gisterenavond. Daarna klinken de Troepliederen uit twee en dertig jongenskelen en beluisteren allen het geheimzinnig verhaal van „De Katteklauw".

Er is spanning bij de Jongens, toch dwalen hun blikken spiedend rond en gaan hun bogen in alle richtingen. Zou hij zich laten zien?

Als dan „De Katteklauw" eindelijk ontmaskerd wordt, beluistert de leider menige lichte zucht. 't Was fijn.

Spoedig daarop wordt 't Kampvuur gedoofd en allen staan in 't maanlicht op 't stille strand der baai, gereed voor vertrek.

Elke patrouille zal appart gaan naar 't Kamp, met tweehonderd Meter tusschenruimte en als 't gevaar dreigt, trachten, dit zelf te trotseeren. Zoo begint de groote tocht ... welke voor allen eindigt rond de vlaggenmast in 't Kamp, voor de Taptoe ('t naar de tenten).

„Niets gebeurd onderweg?" „Neen, en langzamerhand ... wel wat gezien.. maar niets gebeurd?"

De leider glimlacht en vertelt, dat gedurende de nacht, geen overval van Mr. X zal plaats vinden, en zoo breekt de spanning en eindigd de training in Moed en Zelfvertrouwen met de Taptoe..... welke vanuit den boschweg, het "Wel te rusten" de Jongens toeroept.

Willemstad, 7 Augustus 1933.

M.

Het slapende slot.

door

ERWIN H. RAINALTER.

Toen Napoleon in het jaar 1809 in Schönbrunn resideerde, was hij werkelijk de heer en meester van Weenen. De stad lag aan zijn voeten; van de „Gloriette" uit kon hij ze overzien: oude muren temidden van een prachtig landschap, door bergen, die tot dicht aan de Donau uitloopen, teeder behoed. Schönbrunn, het sierlijke slot, omgeven door een park, even schitterend als koket, het zomerverblijf der Habsburgsche keizers. In oude tijden had hier reeds een jachtslot gestaan, waar al spoedig een dierenpark bij kwam. Jachthorens weerklonken daar, tot de oorlog verwoestend over het land heentrok. Gedurende het beleg van Weenen door de Turken, verdween Schönbrunn van den aardbodem en, toen het opnieuw werd opgebouwd, diende het vroegere eenvoudige gebouw niet meer als voorbeeld. Want het leven nam steeds hoogere vormen aan; de adel bouwde schitterende paleizen; architecten streefden ernaar, over de ruïnen van een verzinkenden tijd glanzende gevels en koen gebogen koepels op te richten. De beroemdste en geniaalste onder hen was Fischer von Erlach. Volgens zijn ontwerpen werd met den nieuwen opbouw van Schönbrunn begonnen, om dan onder Maria Theresia voltooid te worden. De groote keizerin hield boven alles van dit zomerverblijf; altijd weer vluchtte ze er heen, en ze werd nooit moede, er steeds nieuwe kostbaarheden heen te sleepen, waarmee ze de vertrekken vulde.

De Weensche „Hofburg", het kolossale paleis, dat bijna een stadswijk voor zich alleen vormde, moest langzamerhand voor Schönbrunn wijken; want dit landgoed was ideaal gelegen en wie hier zijn residentie had, was héél dicht bij de groote stad, terwijl toch een landelijke idylle hem omringde en groene bastiyen hem van menschen en muren scheidden: Weenen begon te groeien; het sloopte zijn wallen, slokte zijn voorsteden op, en langzamerhand werd Schönbrunn door de zee van huizen omgeven. Maar het bleef eenzaam en scherp afgegrensd, ook toen nog. Het bleef een stuk natuur, een stuk open land midden in de stad vóór en na een toevlucht voor den zomer.

En nu begon men er legenden om heen te spinnen, omdat de oude keizer, die erin zat, zelf al tot een legende was geworden. Groot en eenzaam, vervolgd door zware slagen van het lot, had hij zich hier teruggetrokken, om niet meer weg te gaan. Jaar in, jaar uit heeft hij hier geleefd en de burgers, voor welke het park openstond, konden menigmaal zijn gebogen gestalte als een schaduw aan één der vensters van de groote galerij aanschouwen. Hier werkte, hier dacht hij nog altijd, een honderdjarige bijkans, dien de dood bijna had vergeten. Het oude Oostenrijk had zich hier als 't ware achter zijn laatste bolwerk verschanst. Want, toen de oude Keizer stierf, volgde zijn Oostenrijk hem al gauw en verzonk ook. En daarmee was Schönbrunn, dat eeuwen lang het begrip van macht en glans was geweest, eigenlijk overtollig en ontbeerlijk geworden. Wat moest men ermee beginnen?

Waar vroeger breede karossen voorreden voor het breede gele front, zijn nu loketten aangebracht, zooals in de een of andere schouwburg. Men neemt een kaartje, krijgt een catalogus en men heeft nu met den Oostenrijkschen staat, die in Schönbrunn de nalatenschap van het Hof heeft overgenomen, om zoo te zeggen een verdrag gesloten, dat het recht verleent, het slot te bezichtigen. Gidsen zijn er aanwezig; uit alles blijkt, hoe schrikbarend snel een beleefde tegenwoordige tijd tot een dood, gecommentarieerd verleden kan worden. Er wordt ergens meegedeeld, dat Schönbrunn en zijn nieuwe bijgebouwen ver over duizend vertrekken omvatten. In der daad: men bevindt zich in een doolhof, een wijde vlucht van kamers ligt voor ons, de eene al mooier den de andere. Vele zijn wel van hun inrichting ontroofd en dit brengt den bezoeker nog scherper in het bewustzijn, dat dit alles nu nog maar een museum is. In zekeren zin was Schönbrunn dit al vroeger: het vertrek, waarin Napoleon in 1809 woonde, bleef behouden; evenzoo de kamer, waarin zijn ongelukkige zoon, de hertog van Reichstadt, stierf.

Maar temidden van zulke spookachtige ... herinneringen pulseerde een vroolijk en luxueus leven, voor zoover dit tenminste door een streng ceremonieel werd voorgeschreven, opdat de macht van Habsburg in wijde verten zichtbaar zou zijn. De oude Keizer Frans Jozef zelf was een soldaat en het behoort tot een van zijn mooiste eigenschappen, dat hij aan eenvoudige ... heeft vastgehouden. Het smalle, ijzeren ledikant, waarin hij sliep en stierf, kan men niet zonder ontroering aanzien; zijn werkkamer onderscheidt zich niet aanmerkelijk van het kantoor van een hooger ambtenaar. Hij is nog juist op tijd in zijn eenvoudig veldbed gestorven; want er wordt nog een ander vertrek getoond, dat in den waren zin historisch is, waarin keizer Karel, de laatste Habsburger, in het jaar 1918 heeft moeten afdanken.

Is het slechts een voorspiegeling, dat men in het verlaten slot, waarin de stappen der bezoekers weerklinken, een lucht van vergane dingen meent te bespeuren? De gids zou u uitlachen wanneer u hem vroeg, of hier de geesten van de vroegere heerschers door de vertrekken dwalen. De prachtige schilderingen en meubels, het heerlijke houtsnijwerk aan de muren, de lichtkronen, het was alles hun werk, zij hebben het uitgedacht en ermee geleefd. Zij hebben de enorme gaanderij gebouwd, die Frans Jozef's eenige wandelweg was, toen zijn hooge leeftijd hem niet meer veroorloofde, in het park ontspanning te zoeken.

Voor hen werd het slot-theater, dat eenig in zijn soort is, ingericht; het is een droom van marmer en goud en bestaat eigenlijk alleen uit het sierlijke tooneel en één enkele reusachtige loge. In dit schouwburgje wordt tegenwoordig weer gespeeld. Onmiddelijk daarnaast ligt de lange vlucht van vertrekken in Schönbrunn in een doodsche stilte.

En het park? Het is merkwaardig, dat ook dit, nu zooals vroeger, stil en een beetje eenzaam is, hoewel het nu aan het volk toebehoort.

Met zijn scherp besneden boomwanden is het ongenaakbaar; de marmergroepen zijn van een koelen ernst, die het lachen der kinderen dempt.

Maar deze kinderen hebben hun dorado vlak bij: in het uitgestrekte dierenpark, dat de Oostenrijksche keizers voor de Weeners lieten aanleggen. In het park zelf echter ziet men bijna enkel menschen, die langzaam door de lanen wandelen, om hier droomend rust te vinden.

Schönbrunn slaapt, ombrand door een voorthaastenden tijd, die dit eiland echter niet kan overstroomen.

Vrijheid van drukpers in Suriname.

Op 19 Juli hebben de Koloniale Staten van Suriname de 4 z.g. anti-revolutie-wetten behandeld.

In verband met het geschrijf over drukpers-vrijheid in Curaçao is het wel eens interessant te vernemen wat in Suriname daar...

Het is te lang om alles mede te deelen, daarom wordt hier een enkele greep gedaan onder de verschillende artikelen.

Het eerste lid van artikel 3 van de verordeningen houdende bepalingen omtrent drukwerken luidt als volgt zooals we in „De Surinamer" lezen.

Artikel 3.

Het eerste lid wordt gelezen als volgt:

„Indien zulks zijns inziens tot verzekering van de openbare orde wordt gevorderd, kan de Gouverneur, bij een met redenen omkleed besluit, den Raad van Bestuur gehoord, bepaalde in Suriname of daar niet periodiek verschijnende drukwerken, voorzoover in Suriname of buiten Suriname, doch elders dan in Nederland, gedrukt, aanwijzen, welker verschijning kan worden verboden."

Daarop geeft de Gouverneur de volgend toelichting

Artikel 3

„Ondergeteekende deelt niet het oordeel van verscheidene leden dat bij tot standkoming dezer bepaling eene te groote macht in handen van den Gouverneur zou worden gelegd; voor hetgeen reeds in de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag inzake het Ontwerp, opgenomen in Bijlagen 1932--1933, 36,2, werd aangevoerd, meer in het bijzonder naar aanleiding van hetgeen in dat Verslag met betrekking tot artikel 5 van bedoeld ontwerp was naar voren gebracht, moge ondergeteekende ook hier de aandacht vragen; zoowel het algemeene en het openbare oordeel, als het met redenen moeten omkleed zijn van het besluit, als het vooraf daaromtrent moeten gehoord worden van den Raad van Bestuur, waken voor een mogelijk niet goed gebruik maken van deze macht. Ook in Nederlandsch-Indië is men hiervoor blijkbaar niet beducht geweest.

Het is juist dat eene soortgelijke bepaling in Nederland niet voorkomt; ondergeteekende vertrouwt echter dat hetgeen door hem hierboven werd aangevoerd bij de algemeene beschouwingen, alsook de omstandigheid dat een dusdanig bezwaar daartegen niet bestaat bij het Opperbestuur, de hier bedoelde leden mogen doen afzien van het bezwaar, door hen hieraan ontleend."

Er werd gestemd over de boven genoemde Revolutiewetten en de uitslag der eindstemming was bij de verschillende ontwerpen als volgt: Het eigenlijke anti-revolutie-ontwerp werd aangenomen met algemeene stemmen op die van heer May na.

Met dezelfde stemverdeeling passeerde het ontwerp tot beperking van het vergaderingsrecht den hamer.

... te vrijheid van drukpers werd aangenomen met 6 tegen 5 stemmen.

Voor: de heeren Naar, del Prado, H. de Miranda, Simons, Mr. de Miranda en de Voorzitter.

Tegen: de heeren Samson, Biswamitre, Zaal, Kraan en May.

Het ontwerp tot verbod van invoer voor drukwerken buiten Suriname gedrukt, werd verworpen met alg. stemmen op die v. d. Voorzitter na.

De Omroep van Oostenrijk.

Na den grooten teruggang van het aantal Oostenrijksche luisteraars als gevolg van politieke agitatie in de eerste maanden van dit jaar, vertoont het getal der aanmeldingen sinds eenigen tijd weer een stijgende lijn. Er zijn thans 485.214 luisteraars tegen 481.721 op 30 April.

Radio reportage uit rijdende treinen.

Eenige weken geleden werd een goed geslaagde proef genomen met een radio reportage uit een rijdenden sneltrein op het traject Berlijn-Hamburg Hier werd gebruik gemaakt van de bestaande installatie voor de treintelefonie, die echter eerst een aantal veranderingen en verbeteringen moest ondergaan, opdat de in den omroep gebruikelijke kwaliteit kon worden bereikt.

Tijdens den rit wandelde de reporter met zijn microfoon vanuit den bagagewagen naar de restauratiewagen, waarbij onderweg gesprekken werden gevoerd met het treinpersoneel en met verschillende reizigers De ontvanger was opgesteld in een bosch, ergens langs de lijn. Ondanks het lawaai, dat een trein, die met een snelheid van over de 100 km voortvliegt, veroorzaakt, kon alles woord voor woord worden verstaan.

De volgende golflengteconferentie.

Wij vernemen, dat de volgende golflengte-conferentie in Mei 1936 te Caïro zal worden gehouden. Afgezien van het feit, dat wij niet inzien waarom juist Caïro hiervoor gekozen is, wil het ons voorkomen, dat voor dien tijd nog wel eenige tusschenbesprekingen noodig zullen blijken, want wij gelooven niet, dat het te Luzern tenslotte vastgestelde plan voor de golflengteverdeeling gedurende 2 jaren zal kunnen worden gehandhaafd.

Radio in de auto.

Naar men ons van welingelichte zijde mededeelt, wordt in de Philips Laboratoria thans gewerkt aan de ontwikkeling van een speciaal radiotoestel voor gebruik in automobielen. Naar verluidt zou dit toestel ongekend gunstige eigenschappen vertoonen, o. a. zou behalve de auto-batterij geen enkele andere stroombron voor de voeding van het toestel noodig zijn. Het is nog niet bekend, wanneer dit apparaat in den handel zal worden gebracht.